

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา และรูปแบบการพัฒนาตามมาตรฐานการศึกษา เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบอง ผู้วิจัยเลือกพื้นที่อย่างเจาะจง โดยศึกษารายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับกรุงศรีฯ พื้นฐาน ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ซึ่งได้แก่ โรงเรียน ก โรงเรียน ข โรงเรียน ค โรงเรียน ง และโรงเรียน จ กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลหลักในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนที่เป็นคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพของสถานศึกษา เน้นข้อมูลด้านศึกษาและสารสนเทศ สำรวจจากแบบสอบถาม และสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลหลัก วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาสรุปเป็นประเด็นปัญหาแล้วสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญแบบเจาะลึก เพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนาตามมาตรฐานการศึกษา เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบอง การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเริ่มจากกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

SD แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

ลำดับขั้นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบอง ประกอบด้วย

1. ศึกษาข้อมูลพื้นที่ก่อสร้าง ตัวอย่าง จากเอกสารรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) และรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. วิเคราะห์ประเด็นปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา ด้านผู้เรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู จากการศึกษาเอกสารรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนที่เป็นคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพของสถานศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง

3. วิเคราะห์ประเด็นปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา ด้านครู ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู จากการศึกษาเอกสารรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนที่เป็นคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพของสถานศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง

4. วิเคราะห์ประเด็นปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา ด้านผู้บริหารตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู จากการศึกษาเอกสารรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนที่เป็นคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพของสถานศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนางานตามมาตรฐานการศึกษา เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง

1. ข้อมูลพื้นที่ก่อสร้าง

ผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่ก่อสร้าง ตัวอย่างอย่างเจาะจง โดยศึกษารายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา และรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) ซึ่งได้แก่ โรงเรียน ก โรงเรียน ข โรงเรียน ค โรงเรียน ง และโรงเรียน จ มีข้อมูลทั่วไปของสถานศึกษาแต่ละแห่ง สรุปได้ดังนี้

โรงเรียน ก ตั้งอยู่ที่อำเภอปลูกแดง จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้งสถานศึกษามีบุคลากรครูจำนวน 5 คน นักเรียน จำนวน 121 คน เป็นนักเรียนระดับอนุบาล 26 คน ระดับประถมศึกษา 95 คน ชุมชนรอบบริเวณสถานศึกษามีลักษณะเป็นสังคมชนบท มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ประชากรประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำไร่สับปะรด ไร์มันส้มปะหลัง ทำสวนยาง พนักงานบริษัท และรับจ้างทั่วไป มีประชากรประมาณ 1,200 คน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ประเพณีศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป คือ ประเพณีการทำบุญกลางหุ่ง ประเพณีสงกรานต์ และประเพณีลอยกระทง ผู้ปกครองส่วนใหญ่จับการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 รายได้โดยเฉลี่ย 40,000 บาทต่อปี ข้อจำกัดของสถานศึกษาก็คือ ด้านทรัพยากร และอาคารสถานที่ ทรัพย์สินที่มีอยู่ในสภาพทรุดโทรม ไม่มีรถประจำทางวิ่งผ่าน โอกาสของสถานศึกษาก็คือ สถานศึกษามีพื้นที่ดินจำนวนมาก บริเวณสถานศึกษามีพื้นที่กว้างขวาง สามารถปลูกสร้างตึกสร้างที่ เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ด้านหลังสถานศึกษามีคลองแม่น้ำไหลผ่าน สามารถสร้างแหล่งเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์แก่ ผู้เรียนและชุมชนเป็นอย่างดี แต่ขาดแคลนงบประมาณในการปรับปรุงและพัฒนา นอกจากนี้สถานศึกษายังมีอาณาเขตติดต่อกับวัดสถานศึกษา ได้รับการอนุเคราะห์สนับสนุน และดูแลจากท่านเจ้าอาวาส เป็นอย่างดี

โรงเรียน ข ตั้งอยู่ที่ กิ่งอำเภอ尼克พัฒนา จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้งสถานศึกษามีบุคลากรครูจำนวน 6 คน นักเรียน จำนวน 93 คน เป็นนักเรียนระดับอนุบาล 25 คน ระดับประถมศึกษา 68 คน ชุมชนในเขตบริการของโรงเรียนตั้งบ้านเรือนอยู่อย่างกระจัดกระจาย การคมนาคมไม่สะดวก สาธารณูปโภคไม่ทั่วถึง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ รับเข้าและทำการเกษตร มีฐานะค่อนข้างยากจน นอกจากนี้ยังมีผู้ปกครองส่วนหนึ่งย้ายถิ่นฐานมา จากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักเรียนที่มากับผู้ปกครองส่วนนี้จะมีปัญหารื่องการปรับตัวและเรียนรู้ไม่ท่าทันกับนักเรียนในท้องถิ่นเดิม

โรงเรียน ค ตั้งอยู่ที่อำเภอเกลง จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้งสถานศึกษา มีบุคลากรครูจำนวน 8 คน นักเรียน จำนวน 158 คน เป็นนักเรียนระดับอนุบาล 44 คน ระดับประถมศึกษา 114 คน สภาพของชุมชนเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตร เช่น การทำนา ทำไร่มันสำปะหลัง ทำสวนยาง สวนผลไม้ และมีบางส่วนเป็น ลูกชิ้งโรงงานมัน สำปะหลัง มีความรู้ด้อย และไม่มีเวลาเอ้าใจໄส่เรื่องการเรียนของบุตรหลานของตนมาก

โรงเรียน ง ตั้งอยู่ที่อำเภอเมือง จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ระยอง เขต 1 เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้งสถานศึกษามีบุคลากรครูจำนวน 8 คน นักเรียน จำนวน 175 คน เป็นนักเรียนระดับอนุบาล 42 คน ระดับประถมศึกษา 133 คน สภาพชุมชนรอบบริเวณ โรงเรียนลักษณะเป็นภูเขา โอบล้อมพื้นที่ทำ การเกษตร อารีย์พหลักษณ์ของชุมชน คือทำสวนผลไม้ สวนยางพารา ชุมชนส่วนหนึ่งเป็นแรงงานชั่ว อพยพมาจากห้องถังอื่นเพื่อมารับจ้างทำสวนยางพารา สังคมในชุมชนมีคนต่างด้าวมากขึ้น ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างไม่มีเวลาสนับสนุนและบุตรหลานปล่อยให้เป็นภาระของ โรงเรียน ประชาชน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ประเพณีวัฒนธรรมที่ถือปฏิบัติร่วมกันจึงเป็นประเพณีในวันสำคัญ ต่าง ๆ ทางศาสนา เช่น ทำบุญสงกรานต์ เข้าพรรษา ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่จับการศึกษา ระดับประถมศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อปี 60,000 บาทต่อคน

โรงเรียน จ ตั้งอยู่ที่กิ่งอำเภอวังขันทร์ จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ระยอง เขต 2 เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้งสถานศึกษามี บุคลากรครูจำนวน 8 คน นักเรียน จำนวน 107 คน เป็นนักเรียนระดับอนุบาล 28 คน ระดับ ประถมศึกษา 97 คน สภาพของชุมชนเป็นพื้นที่เกษตรกรรม ผู้ปกครองส่วนใหญ่นับถือศาสนา พุทธ ประกอบอาชีพการเกษตร เช่น การทำสวนยาง สวนผลไม้ ส่วนใหญ่จะเป็นลูกจ้างในสวน และต้องย้ายที่อยู่ตามฤดูกาลของผลไม้ มีความรู้น้อย และไม่มีเวลาเอาใจใส่เรื่องการเรียนกับบุตร หลานของตนมากนัก แหล่งเรียนรู้ที่สำคัญในชุมชนคือ อ่างเก็บน้ำ สวนป่า ชุมชน และ วัด

2. วิเคราะห์ประเด็นปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา ด้านผู้เรียน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา เพื่อการประเมินคุณภาพ ภายนอกของ โรงเรียนขนาดเด็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ด้านผู้เรียน โดยรวมและ รายมาตรฐานจากการรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ วิเคราะห์ข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน และครูที่เป็นคณะกรรมการดำเนินงาน ประเมินคุณภาพของสถานศึกษา จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 15 คน โดยใช้แบบสอบถาม เชิงสำรวจ ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ในการศึกษาระดับปัญหาตามเกณฑ์ การแปลผลหน้า 62 และจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ถ้าค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากันจึงพิจารณาความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบลึก ลักษณะของการสัมภาษณ์เป็นลักษณะของ การสนทนากล่าวเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น รายมาตรฐานดังตารางที่ 6 – 13

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและลำดับความสำคัญของปัญหาการดำเนินงานตาม มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบอง ด้านผู้เรียนโดยรวม

ปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา		$n = 15$	ระดับปัญหา ลำดับ		
		\bar{X}	SD		
1.	มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ที่พึงประสงค์	2.33	.55	น้อย	4
2.	มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีสุขอนิสัย สุขภาพกายและ สุขภาพจิตที่ดี	2.24	.78	น้อย	5
3.	มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุนทรีภาพ และถักษณะนิสัย ด้านศิลปะ ดนตรีกีฬา	2.23	.81	น้อย	6
4.	มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิด สร้างสรรค์ คิด ไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์	2.93	.53	มาก	1
5.	มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตาม หลักสูตร	2.50	.66	น้อย	3
6.	มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการแสดงความสามารถ ด้วยตนเองรักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่าง ต่อเนื่อง	2.51	.46	มาก	2
7.	มาตรฐานที่ 7 ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน สามารถ ทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต	2.18	.57	น้อย	7
		2.38	.72	น้อย	

จากตารางที่ 6 แสดงว่าปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมิน คุณภาพภายนอกของ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบอง ด้านผู้เรียน มีปัญหาการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับน้อย รายมาตรฐานอยู่ในระดับมาก 2 มาตรฐาน ระดับ น้อย 5 มาตรฐาน และเมื่อเรียงลำดับปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ แรก พ布ว่าลำดับที่ 1 คือ มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มี วิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิด ไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ ลำดับที่ 2 คือ มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียน

มีทักษะในการแสดงหาความรู้ด้วยตนเองรักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และลำดับที่ 3 คือมาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร ซึ่งมีความสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษารายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงเหตุปัจจัยที่เป็นปัญหาในการดำเนินงานดังนี้

ผู้บริหาร โรงเรียน ก “เมื่อมองปัญหาด้านผู้เรียนในภาพรวมแล้วก็ต้องยอมรับว่า เด็กยังมีปัญหามากในเรื่องของการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ ไม่มีทักษะในการแสดงหาความรู้ด้วยตนเอง กลับบ้านก็ต้องช่วยพ่อแม่ ปูเสื่อ ตายาย ทำงานบ้าน แหล่งเรียนรู้มีน้อย ตัวนิสัยก็จะเป็นแหล่งเรียนรู้ตามธรรมชาติ ความคิดจึงไม่กว้างไกล ครูก็ไม่พอ ผู้บริหารก็ต้องสอนเรียนแบบสอนบ้าง ไม่สอนบ้าง เพราะบางทีก็ต้องไปประชุม ต้องทำงานธุรการ ต้องส่งรายงานค่าน้ำให้สำนักงานเขตพื้นที่ เป็นประจำ ซึ่งก็ส่งผลถึงผลลัพธ์สัมฤทธิ์ทางการเรียนเด็ก”

ครูโรงเรียน ก “การประเมินภายนอกห้องสอนรอบ โรงเรียนยังมีปัญหาด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 4, 6 และ 5 เมื่อ้อนคิดตามลำดับ ซึ่งโรงเรียนพยายามแก้ไข แต่ก็ยากยิ่ง เพราะภาระงานมาก ไม่มีเวลาที่จะดูแลเอาใจใส่เด็กอย่างเพียงพอ ครูไม่เพียงพอ ต้องสอนควบขั้นเรียน แม้ว่าจะมีภูมิปัญญาท่องถิ่นมาช่วยก็เป็นเพียงการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า บางครั้งต้องให้นักเรียนชั้นป.6 มาช่วยคุณ้องในกรณีที่ครูลา หรือติดภารกิจ ทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสได้พัฒนาทักษะการคิดเต็มตามศักยภาพ ทักษะในการแสดงหาความรู้ด้วยตนเองก็มีน้อย แม้ว่าจะใช้วิถีดีเป็นโอกาสในช่วงที่ครูไม่อยู่ให้เด็กกันคัวหาความรู้ด้วยตนเอง ก็ไม่บังเกิดผล ความรับผิดชอบของเด็กยังมีน้อย แหล่งเรียนรู้ที่มีก็ไม่อืดต่อการเรียนรู้ ชำรุด ล้าสมัย ขาดงบประมาณในการบำรุงรักษา”

ผู้บริหาร โรงเรียน ข “ถ้าจะให้จัดลำดับปัญหาในด้านผู้เรียน มาตรฐานที่เป็นปัญหามากที่สุดก็คือมาตรฐานที่ 4 เรื่องการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตรตรองและมีวิสัยทัศน์ รองมาก็คือ มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการแสดงหาความรู้ด้วยตนเองรักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และอันดับที่สามก็คือ มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร”

ครูโรงเรียน ข “จากรายงานการประเมินตนเอง ปัญหาด้านผู้เรียนที่จะต้องดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วนก็คือ มาตรฐานที่ 4, 5 และ 6”

ผู้บริหาร โรงเรียน ค “ปัญหาของเด็กที่นี่จะมีปัญหานี้เรื่องการแสดงหาความรู้ด้วยตนเองค่อนข้างมาก ไม่ชอบอ่านหนังสือ ไม่ชอบเข้าห้องสมุด ความกระตือรือร้น สนใจเรียนรู้ ค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ยังมีน้อย ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการคิด เด็กส่วนใหญ่ยังไม่สามารถรวมความรู้ความคิดเดิมแล้วสร้างเป็นความรู้ใหม่ตามความคิดของ

ตนเองได้ ความคิดยังอยู่ในกรอบที่กำหนด ความสามารถในการสรุปเหตุผลเชิงตรรกะแล้วสร้างสิ่งใหม่ยังไม่เป็นเหตุเป็นผลที่ชัดเจน”

ครูโรงเรียน ค “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่นี้ก่อนข้างดี แต่มีปัญหาด้านการอ่านหนังสือ เด็กไม่ชอบอ่าน ไม่ค่อยชอบศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพราะฉะนั้นเด็กจึงมีความคิดไม่กว้างไกล กระบวนการคิดสร้างสรรค์และขั้นตอนการไม่ค่อยมีผลงานปรากฏให้เห็น การอ่านเรียนรู้ด้วยโครงงาน เด็กยังมีความคิดอยู่ในกรอบ ยังไม่สามารถสรุปสาระและเข้ามายोงเพื่อนำมาวางแผนงานการทำโครงงานได้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์เหตุปัจจัยยังไม่ชัดเจน”

ผู้บริหาร โรงเรียน ง “ก็คงไม่ต่างอะไรมากับข้อสรุปของ สมศ. ที่บอกว่า โรงเรียนขาดเล็กทั่วประเทศกว่า 20,000 แห่ง อยู่ในขั้น ICU โรงเรียนนี้ก็คงเป็นหนึ่งในจำนวนนั้น และมาตรฐานด้านผู้เรียนที่มีปัญหา 3 อันดับแรกก็ไม่แตกต่างจากข้อสรุปของ สมศ.”

ครูโรงเรียน ง “นักเรียนมีปัญหาเรื่องการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์เป็นอันดับที่ 1 การแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเป็นอันดับที่ 2 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอันดับที่ 3 ซึ่งเป็นเหตุและผลที่สืบเนื่องกัน”

ผู้บริหาร โรงเรียน ง “ยอมรับว่า นักเรียนยังมีปัญหาเรื่องทักษะการคิดมาก ยังคิดวิเคราะห์คิดสังเคราะห์ ติดไตรตรอง คิดแก้ปัญหาไม่เป็น ไม่ค่อยให้ความสนใจฟังรู้ ไฟรีบ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ถ้าไม่สั่งก็ไม่ทำ ไม่มีความกระตือรือร้นเท่าที่ควร ผลการเรียนก็ไม่ค่อยดี”

ครูโรงเรียน ง “นักเรียนยังคิดอยู่ในกรอบ ไม่กล้าคิด กล้าทำ กล้ารีบ หรือตัดสินใจทำอะไรที่แปลกใหม่ เพราะกลัวกลุ้กว่า กลัวกลัวกลัวเลียนว่า น้า คิดอะไรแปลก ๆ จึงไม่กล้าที่จะคิดรีบ ใจ ฯ จะทำตามคำสั่งครูหรือผู้ปกครองเท่านั้น ทักษะการเขียนสรุปความ การเล่าเรื่อง การจับใจความยังไม่สามารถสรุปองค์ความรู้ได้อย่างชัดเจน นอกเหนือพื้นปัญหาว่า นักเรียนไม่ค่อยได้ให้ความสนใจในการอ่านหนังสือ ยิ่งหนังสือเรียน หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ไม่ต้องพูดถึง แทบจะไม่เคยขึ้นมาอ่านเลย ถ้าไม่สั่ง เพราะฉะนั้นจะให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองดูจะมีความต้องบังคับ ผลงานที่ได้มาก็ไม่มีคุณภาพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงไม่ดีเท่าที่ควร”

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและลำดับความสำคัญของปัญหาการดำเนินงานตาม มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบอง ด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

ปัญหาการดำเนินงานมาตรฐานที่ 1	$n = 15$		ระดับปัญหา ลำดับ	
	\bar{X}	SD		
1. ผู้เรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ	2.40	.51	น้อย	2
2. ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์สุจริต	2.40	.63	น้อย	3
3. ผู้เรียนมีความกดดันภูมิใจ เท่าที่	2.20	.56	น้อย	5
4. ผู้เรียนมีความเมตตากรุณา โอบอ้อมอารี เอื้อเพื่อเพื่อแผ่ และ ไม่เห็นแก่ตัว	2.33	.49	น้อย	4
5. ผู้เรียนมีความประทับใจ และใช้ทรัพยากรอย่าง คุ้มค่า	2.47	.52	น้อย	1
6. ผู้เรียนปฏิบัติดีเป็นประ邈ชน์ต่อส่วนรวม	2.20	.56	น้อย	6
	2.33	.55	น้อย	

จากตารางที่ 7 แสดงว่าปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมิน คุณภาพภายนอกของ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบอง ด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 มีปัญหาการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับน้อย รายตัวบ่งชี้อยู่ในระดับน้อยทุกตัว บ่งชี้ แต่ละเมืองเรียงลำดับมีปัญหาตามตัวบ่งชี้จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก พนว่าลำดับที่ 1 คือผู้เรียน มีความประทับใจ และการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ลำดับที่ 2 คือผู้เรียนมีวินัย และมีความรับผิดชอบ และลำดับที่ 3 คือ ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์สุจริต

สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงเหตุปัจจัยที่เป็น ปัญหาในการดำเนินงาน ดังนี้

ผู้บริหาร โรงเรียน ก “เด็กสมัยนี้ไม่รู้จักประทับมัธยัสถ์ พ่อแม่มักจะตามใจลูก ลูกอย่าง ให้อะไรก็ตามใจ หึ้ง ๆ ที่สภาพครอบครัวมีรายได้น้อย ต้องเข้มงวดเข้ม เวลาในการดูแลเอาใจลูกก็ไม่ มี ต้องทำมาหากิน ปล่อยให้เด็กอยู่กับปู่ย่า ตายาย หรือไม่ก็ภักดีให้กับโรงเรียน เด็กไม่ค่อยมี ระเบียบวินัย ใส่รองเท้าแตะมาโรงเรียน เสื้อผ้าก็มีหลักหลาบ โรงเรียนซึ่งได้มาจากพี่ เพื่อนบ้าน การรับบริจาก และหลาຍ ๆ ตนมีนิสัยอย่างใดของคนอื่นมาเป็นของตน เก็บของได้ไม่คืน

เจ้าของ ลอกการบ้านก็มีแต่กึ้งดีกว่าไม่ทำ"

ครูโรงเรียน ก “นักเรียนใช้วัสดุ อุปกรณ์การเรียนค่อนข้างเบสิค ดินสอ ยางลบ ไม่มีบรรทัดห่างบ่องมาก และไม่เคยได้คืน การแต่งกายมาเรียนก็ตามสภาพ มีจำนวนน้อยที่แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน”

ผู้บริหารโรงเรียน ข “ผู้ปกครองส่วนหนึ่งขำดื่นฐานมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักเรียนที่มากับผู้ปกครองส่วนนี้จะมีปัญหาเรื่องการประทัย ระเบียบวินัยและความซื่อสัตย์ ค่อนข้างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการประทัย เด็กจะใช้น้ำอ่ำงไม่รู้คุณค่า ไม่รักษาสิ่งของ ไม่รักษาทรัพย์สินของโรงเรียน ขาดความเอื้อเพื่อเพื่อแฟ่ ค่อนข้างจะเห็นแก่ตัว ไม่มีระเบียบวินัยในตัวเอง ไม่เคารพสิทธิของผู้อื่น การรับประทานอาหารคลาน ไม่ค่อยให้ความสนใจในการรอดอย ตามลำดับก่อนหลัง มีพฤติกรรมลักษณะโน้มน้อม”

ครูโรงเรียน ข “ชุมชนที่นี่จะอยู่กันกระจัดกระจาย นักเรียนส่วนใหญ่จะจัดภานามาโรงเรียน นักเรียนที่อยู่ใกล้จะเดินมาโรงเรียน บางคนเท้าเปล่า บางคนใส่รองเท้าแตะ นักเรียนที่ไม่รองเท้านักเรียนมาเรียนแทบจะไม่เห็นเลย นักเรียนจะมาจากหลายจังหวัด ส่วนใหญ่จะเป็นทางอิสาน ซึ่งก็มีปัญหาน้ำขึ้นเรื่องของการปรับตัวเข้ากับเพื่อน ๆ ไม่ค่อยรักษาสิ่งของห้องนอนเอง และโรงเรียน ใช้น้ำจะเปิดทึ้ง ทานอาหารไม่เรียบร้อย ตกหล่น เหลือหิว ชอบหยิบของเพื่อนมาแล้วไม่คืน”

ผู้บริหารโรงเรียน ก “พุดถึงจริยธรรม คุณธรรมของเด็กแล้ว ส่วนใหญ่ก็ไม่มีปัญหาอะไรมาก เด็กบ้านนอกใจยังไม่แตก ถึงจะมีน้อย สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปยังเอื้อต่อการพัฒนา คุณธรรม จริยธรรม บ้าน วัด โรงเรียนยังมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น อย่างไรก็ตาม เด็กที่โรงเรียนก็มีปัญหาน้ำขึ้นเรื่องของการใช้น้ำ ใช้ไฟ ใช้แล้วไม่ปิด หรือใช้อ่ำงไม่รู้คุณค่า ใช้อุปกรณ์การเรียน ดินสอ ยางลบ ไม่มีบรรทัดราคาแพง มาโรงเรียนไม่ทันเวลา แต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบ ของโรงเรียน ขาดความรับผิดชอบในงานที่ครุ�อบหมาย ไม่ทำการบ้าน ลอกการบ้าน พูดปด เป็นต้น”

ครูโรงเรียน ก “นักเรียนที่นี่จะใช้อุปกรณ์การเรียน ดินสอ ยางลบ ไม่มีบรรทัดราคาแพง ไม่ค่อยรักษาของ ใช้น้ำปล่อยให้ไหลทิ้งอย่างไม่รู้คุณค่า การแต่งกายไม่ค่อยจะเรียบร้อย นักเรียนขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน และต่อส่วนรวม โดยเฉพาะงานที่ครูสั่งให้ทำ เช่น การบ้านรายงาน นักเรียนจะไม่ค่อยทำและส่ง ไม่ตรงตามที่กำหนด บางครั้งก็ลอกกันมาและไม่ยอมรับความผิด”

ผู้บริหารโรงเรียน ง “เด็กในชุมชนจะมีลักษณะเด่นคือ ชอบอาสาทำงานช่วยเหลือผู้อื่น มีความกตัญญูรักคุณ แต่จะมีจุดด้อย คือ ใช้ของไม่คุ้มค่า ใช้แบบทึ้งหัวง ไม่มีจิตสำนึกใน

การปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนไม่ค่อยมีระเบียบตามใจตัวเอง ตามเพื่อน เมื่อไม่มีการว่ากล่าวตักเตือนก็จะยิ่งไม่มีระเบียบมากขึ้น ยิ่งของหาย มีทุกวัน เดียวเงินหาย เดียวของหาย เดียวไม่บรรทัดหาย ผู้ต้องอบรมทุกวัน”

ครูโรงเรียน ง “นักเรียนจะมาโรงเรียนแต่เช้า ช่วยกันความไม่ทำความสะอาด โดยรอบบริเวณโรงเรียน รับอาสาช่วยงานครู น่ารักมาก บอกอะไรจะเชื่อฟัง กลับบ้านก็ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครองทำงานบ้าน ความบ้าน ถูบ้าน ล้างถ้วย ล้างจาน หุงข้าว ดูแลน้อง จนบางครั้งการบ้านที่ให้ไปก็ไม่ได้ทำ มาลองกันที่โรงเรียน ปัญหารื่องระเบียบวินัย ส่วนใหญ่จะมีปัญหาในเรื่องการแต่งกายไม่ถูกต้อง เพราะไม่มีเงินซื้อเสื้อผ้า รองเท้า ถุงเท้า เสื้อผ้าที่ใส่ส่วนมากจะได้รับมาจาก การบริจาค คนที่พอมีก็ตามเพื่อน เห็นเพื่อนได้ร้องเท้าแต่มาก็ใส่มาด้วย ส่วนของหายมีเป็นประจำ และจะใช้สิ่งของแบบพึ่งหวัง”

ผู้บริหาร โรงเรียน จ “เด็กก็คือเด็ก ยังบริสุทธิ์อยู่ ยังไม่ค่อยได้รับรู้สิ่งที่ไม่ดีมากนัก นอกจากรับรู้จากสภาพแวดล้อมที่อยู่ใกล้ตัว ปัญหาที่พบ ก็คือ เรื่องวินัย ความรับผิดชอบ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน นารยาทในการรับประทานอาหาร พุดโกหก ลอกการบ้าน ใช้อุปกรณ์การเรียน นำไฟไม่ประยัด”

ครูโรงเรียน จ “นักเรียนจะมีความรัก ความเคราะห์พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูและผู้มีพระคุณ มากมีน้ำใจ รู้จักแบ่งปันสิ่งของเพื่อผู้อื่น ปัญหาที่พบก็คือ ใช้อุปกรณ์การเรียน นำไฟไม่ประยัด ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียนพูดโกหก ลอกการบ้าน”

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ความเปี่ยมเบนมาตรฐานและลำดับความสำคัญของปัญหาการดำเนินงานตาม มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบอง ด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี

	ปัญหาการดำเนินงานมาตรฐานที่ 2	$n = 15$		ระดับปัญหา	ลำดับ
		\bar{X}	SD		
1.	ผู้เรียนรู้จักดูแลสุขภาพ สุขนิสัย และออกกำลังกาย สม่ำเสมอ	2.40	.74	น้อย	1
2.	ผู้เรียนมีน้ำหนัก ต่ำงสูง และมีสมรรถภาพทางกาย ตามเกณฑ์	2.33	.62	น้อย	3
3.	ผู้เรียนไม่เสพ หรือแสวงหาผลประโยชน์จากสิ่งเสพติด และสิ่งมอมเมหลิกเดี่ยงสภาวะเดี่ยงต่อ ความรุนแรง โรคภัย และอุบัติเหตุ รวมทั้งปัญหาทางเพศ	1.93	.88	น้อย	5
4.	ผู้เรียนมีความมั่นใจ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม และให้เกียรติผู้อื่น	2.40	.74	น้อย	2
5.	ผู้เรียนร่วมเริง攘่ำไป มีมนุษย์ตั้งพันธุ์ที่ดีต่อเพื่อน ครู และผู้อื่น	2.13	.92	น้อย	4
		2.24	.78	น้อย	

จากตารางที่ 8 แสดงว่าปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมิน คุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบอง ด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 2 มีปัญหาการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับน้อย รายตัวบ่งชี้อยู่ในระดับน้อยทุก ตัวบ่งชี้ และเมื่อเรียงลำดับปัญหาตามตัวบ่งชี้มากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก พนบฯ ลำดับที่ 1 คือ ผู้เรียนรู้จักดูแลสุขภาพ สุขนิสัย และออกกำลังกาย อย่างสม่ำเสมอ ลำดับที่ 2 คือ ผู้เรียนมีความ มั่นใจ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม และให้เกียรติผู้อื่น และลำดับที่ 3 คือ ผู้เรียนมีน้ำหนัก ต่ำงสูง และมีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล ลำดับที่ 1 คือ ผู้เรียนรู้จักดูแลสุขภาพ สุขนิสัย และออกกำลังกาย อย่างสม่ำเสมอ ลำดับที่ 2 คือ ผู้เรียนมีความ มั่นใจ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม และให้เกียรติผู้อื่น และลำดับที่ 3 คือ ผู้เรียนไม่เสพ หรือ

แสงหาผลประโยชน์จากสิ่งสภาพดี และสิ่งมอมแมหลักเลี้ยงสภาวะเสี่ยงต่อความรุนแรง โรคภัย และอุบัติเหตุ รวมทั้งปัญหาทางเพศ ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงเหตุปัจจัยที่เป็นปัจจัยในการดำเนินการดังนี้

ผู้บริหารโรงเรียน ก “ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีฐานะยากจน ต้องประกอบอาชีพหาเลี้ยงตนเองและครอบครัวไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ ส่งผลให้นักเรียนขาดสุขอนิสัยที่ดีในการปฏิบัติตนในกิจวัตรประจำวัน การระมัดระวังตน ขอบวิ่งขึ้นลงบันได การปีองกันทรัพย์สินของตนเองและส่วนรวม ไม่มีความมั่นใจในตนเอง”

ครูโรงเรียน ก “นักเรียนบางส่วนไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ด้านสุขภาพอนามัยจากทางบ้านเท่าที่ควร ส่วนทางโรงเรียนขาดความต้องเนื่องในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานด้านสาธารณสุขในการมาตรวจสุขภาพและให้ความรู้นักเรียนเรื่องสุขภาพ สารเสพติด สิ่งมอมแมต่างๆ”

ผู้บริหารโรงเรียน ข “นักเรียนยังขาดสุขอนิสัยที่ดีในการปฏิบัติตนในกิจวัตรประจำวัน รับประทานอาหารที่ไม่มีประโยชน์ ชอบทานขนมขบเคี้ยว ไม่มีความรู้เรื่องการใช้อินเตอร์เน็ต แต่ชอบเล่นโดดโคน เป็นป้ายตัน ไม่ไม่ค่อยมีจิตสำนึกแห่งความปลอดภัย”

ครูโรงเรียน ข “นักเรียนอยู่ในชนบทยังไม่ค่อยรู้จักประโยชน์และโทษของการใช้อินเตอร์เน็ตและเกมคอมพิวเตอร์ ขาดความระมัดระวังตนในการใช้ชีวิตประจำวัน มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นบ่อย ชอบรับประทานขนมประเภทขบเคี้ยว ขนมถุง ของหมักดอง ขาดสุขอนิสัยที่ดีในการรับประทานอาหาร”

ผู้บริหารโรงเรียน ค “นักเรียนชอบเล่นเป็นป้ายโต๊ะ เก้าอี้ ตัน ไม่สูง ๆ รับประทานอาหารที่มีรสจัด ของหมักดอง ไม่ใช้ช้อนกลางตักแบ่งอาหาร เคี้ยวอาหารมีเสียงดัง ไม่ชอบใส่รองเท้าไม่รู้จักให้เกียรติผู้อื่น”

ครูโรงเรียน ค “ขาดความระมัดระวังตัวเองในเรื่องของความปลอดภัย การปีองกันตน ไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ ชอบเข้าไปนอนราวนั่น ไม่เด่น วิงหยอดล้อ เล่นกันขณะเดินทางกลับบ้าน”

ผู้บริหารโรงเรียน ง “นักเรียนขาดการส่งเสริม สนับสนุนให้ก้าวแสดงออก ชอบเล่นเกมส์อินเตอร์เน็ต เกมคอมพิวเตอร์ แต่ยังไม่รู้จักคุณ-โทษของมันมากนัก ชอบคุยหรือหัวเราะขณะมีอาหารอยู่ในปาก”

ครูโรงเรียน ง “นักเรียนไม่ค่อยมีความมั่นใจ ไม่ก้าวแสดงออก จืดเชย ขาดทักษะในการปฏิเสธ และซักชวนไม่ให้เพื่อนเสพยาเสพติด”

ผู้บริหารโรงเรียน จ “ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่บุตรหลาน ขาดการอบรมบ่มนิสัยให้มีสุขอนิสัยที่ดีในการปฏิบัติตนในกิจวัตรประจำวัน ชอบทานขนมขบเคี้ยว ขนมถุง ขาดความ

ระมัดระวังตนในการใช้ชีวิตประจำวัน มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นบ่อย ”

ครูโรงเรียน ฯ “นักเรียนไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ด้านสุขภาพอนามัยจากทางบ้าน เท่าที่ควร ขาดสุนนิสัยที่ดีในการรับประทานอาหาร ยังไม่ค่อยรู้จักประโยชน์และโทษของการใช้อินเตอร์เน็ตและเกมคอมพิวเตอร์”

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและลำดับความสำคัญของปัญหาการดำเนินงานตาม มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุนทรียภาพ และ ลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรีและกีฬา

	ปัญหาการดำเนินงานมาตรฐานที่ 3	$n = 15$		ระดับปัญหา ลำดับ
		\bar{X}	SD	
1.	ผู้เรียนมีความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปะ	2.27	.80	น้อย 2
2.	ผู้เรียนนามีความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมด้านดนตรี/นาฏศิลป์ โดยไม่ขัดหลักศาสนา	2.27	.59	น้อย 3
3.	ผู้เรียนมีความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาน้ำหนากการ	2.07	.96	น้อย 4
4.	ผู้เรียนสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และประเพณีที่ดีงามของท้องถิ่นและของไทย	2.33	.90	น้อย 1
		2.23	.81	น้อย

จากตารางที่ 9 แสดงว่าปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมิน คุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 3 มีปัญหาการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับน้อย รายตัวบ่งชี้อยู่ในระดับน้อยทุกตัว บ่งชี้ แต่เมื่อเรียงลำดับปัญหาตามตัวบ่งชี้มากไปหน้าอย 3 ลำดับแรก พนว่าลำดับที่ 1 คือ ผู้เรียนมีความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม และประเพณีที่ดีงามของท้องถิ่นและ ของไทย ลำดับที่ 2 คือ ผู้เรียนมีความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปะ และลำดับที่ 3 คือ ผู้เรียน มีความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมด้านดนตรี/ นาฏศิลป์โดยไม่ขัดหลักศาสนา

สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงเหตุปัจจัยที่เป็น

ปัญหาในการดำเนินงาน ดังนี้

ผู้บริหาร โรงเรียน ก “นักเรียน ไม่ค่อยมีผลงานด้านศิลป์วัฒนธรรม การวัดภาพ คนตระหนาภูมิป่าหรือการร้องเพลง ไม่สามารถวิพากษ์วิจารณ์งานศิลป์ งานด้านคนตระหนาภูมิป่าได้อย่างสร้างสรรค์”

ครูโรงเรียน ก “เด็กๆ มีความสามารถ แต่ขาดการส่งเสริม สนับสนุน ครูก็ไม่มีเวลาเพียงพอ”

ผู้บริหาร โรงเรียน ข “ผู้เรียนยังไม่มีจิตสำนึกรักในคุณค่าของศิลป์วัฒนธรรมของท้องถิ่น ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ไม่ให้การสนับสนุนความสามารถของผู้เรียนด้านศิลปะ คนตระหนาภูมิป่า อย่างเต็มที่”

ครูโรงเรียน ข “นักเรียนส่วนน้อยที่มีผลงานด้านศิลปะ การวัดภาพที่ตนเองภาคภูมิใจ คนตระหนาภูมิป่าหรือการร้องเพลง และสามารถวิพากษ์วิจารณ์งานศิลป์ งานด้านคนตระหนาภูมิป่าได้ ผู้ที่เกี่ยวข้องหลาย ๆ ฝ่ายยังไม่ได้ให้การส่งเสริม สนับสนุนอย่างเต็มที่”

ผู้บริหาร โรงเรียน ค “ปัญหาต่าง ๆ น่าจะอยู่ที่ผลของการนักเรียนยังไม่ปรากฏให้เห็นเด่นชัด ทั้งด้านศิลปะ คนตระหนาภูมิป่าศิลป์วัฒนธรรม ประเพณี และอีกประเด็นหนึ่ง น่าจะเป็นเรื่องการพัฒนา การนำมาประยุกต์ใช้ ความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์งาน”

ครูโรงเรียน ค “ก็เป็นเรื่องยากนะ เพราะตัวครูเองก็ไม่ถนัดในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้อยู่แล้ว เด็กทำได้ถึงขนาดนี้ต้องยกความดีให้กับเด็ก เป็นพรสวัสดิ์ ความสามารถพิเศษของเด็กจริงๆ”

ผู้บริหาร โรงเรียน ง “โรงเรียนยังไม่ได้ให้การส่งเสริมผู้เรียนด้านศิลปะ คนตระหนาภูมิป่า และการเข้าร่วมกิจกรรมศิลป์วัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่นให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน”

ครูโรงเรียน ง “โรงเรียนไม่มีโครงการสนับสนุนเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคนตระหนาภูมิป่า มีนักเรียนส่วนน้อยที่สามารถนำศิลป์วัฒนธรรมและประเพณีมาพัฒนาเอกลักษณ์ความเป็นไทยได้”

ผู้บริหาร โรงเรียน จ “นักเรียนมีผลงานทั้งทางด้านศิลปะ คนตระหนาภูมิป่า แต่ก็พากันด้านศิลปะ ได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดภาพ ระดับอำเภอ ด้านคนตระหนาภูมิป่า ได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดร้องเพลง ไทยลูกทุ่ง ระดับอำเภอ และด้านกีฬา ได้รับรางวัลชนะเลิศการการขันฟุตบอล ระดับประถมศึกษา ระดับจังหวัด”

ครูโรงเรียน จ “ครูก็มีความชื่นชม แต่นั่นเป็นเพียงผลงานของนักเรียนกลุ่มนั้น ในภาพรวมแล้วเด็กของเรายังไม่เด่นชัด ยังขาดทักษะในการวิพากษ์วิจารณ์งาน ขาดการนำมาประยุกต์ใช้ มีพลัง แต่สมองยังต้องได้รับการพัฒนาอีกมาก”

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและลำดับความสำคัญของปัญหาการดำเนินงานตาม มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ด้านผู้เรียนมาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมี ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ ตามตัวบ่งชี้

ปัญหาการดำเนินงานมาตรฐานที่ 4		$n = 15$	ระดับปัญหา	ลำดับ
		\bar{X}	SD	
1.	ผู้เรียนมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ สรุปความคิดอย่างเป็นระบบ และมีการคิดแบบ องค์รวม	3.07	.46	มาก 1
2.	ผู้เรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และ คิดไตร่ตรอง	3.00	.53	มาก 2
3.	ผู้เรียนมีทักษะการคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ	2.73	.59	มาก 3
		2.93	.53	มาก

จากตารางที่ 10 แสดงว่าปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมิน คุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 4 มีปัญหาการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก รายตัวบ่งชี้อยู่ในระดับมากทุกตัว บ่งชี้ และเมื่อเรียงลำดับปัญหาตามตัวบ่งชี้จากมากไปหาน้อยพบว่าลำดับที่ 1 คือ ผู้เรียนมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ สรุปความคิดเห็นอย่างเป็นระบบ และมีการคิดแบบองค์รวม ลำดับที่ 2 คือ ผู้เรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดไตร่ตรอง และลำดับที่ 3 คือ ผู้เรียนมีทักษะในการคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ

สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงเหตุปัจจัยที่เป็น ปัญหาในการดำเนินงาน ดังนี้

ผู้บริหารโรงเรียน ก “เด็กขาดทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ไม่สามารถวิจารณ์สิ่งที่ได้เรียนรู้โดยผ่านการ ไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล นอกจากนี้ความสามารถในการเขียนอย่าง ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลความคิดต่าง ๆ และความสามารถในการประเมินความน่าเชื่อถือของ ข้อมูลและถือความคิดหรือทางเดือดที่เหมาะสม การสรุปสาระเพื่อนำมาวางแผนโครงการ เช่น การเขียนโครงการ รายงาน การสรุปเหตุผลเชิงตรรกะและสร้างสิ่งใหม่ เช่นการเขียนเรียงความ

เรื่องสั้น มีน้อย

ครูโรงเรียน ก “โรงเรียนได้พยายามแก้ไข แต่ก็ยากยิ่ง เพราะภาระงานมาก ไม่มีเวลาที่จะดูแลเอาใจใส่เด็กอย่างเพียงพอ ครู ต้องสอนความชั้นเรียน นักเรียนไม่มีโอกาสได้พัฒนาทักษะ การคิดเต็มตามศักยภาพ การให้นักเรียนมาพูดหน้าชั้นเรียนก็ทำได้ไม่ทั่วถึง การทำงาน การเขียน เรื่องสั้น การสรุปความคิดบัง ไม่เป็นระบบ ไม่มีเหตุมีผล ไม่ก่อสั่วพากษ์วิจารณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ มีน้อย ไม่ค่อยมีผลงาน”

ผู้บริหารโรงเรียน ข “เด็กบังมีปัญหามากในเรื่องของการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ สรุปความคิดเห็นอย่างเป็นระบบ และมีการคิดแบบองค์รวม ความสามารถในการจำแนกแยกแยะ องค์ประกอบ การจัดลำดับข้อมูลยังไม่ถูกต้อง ไม่ค่อยกล้าตัดสินใจ ผลงานศิลปะ งานสร้างสรรค์ มีน้อย การคาดการณ์และกำหนดเป้าหมายในอนาคตบัง ไม่ชัดเจน”

ครูโรงเรียน ข “โรงเรียนได้จัดทำโครงการวิเคราะห์ป่าว โดยให้นักเรียนวิเคราะห์ป่าว จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ทุกวัน แต่ขาดความต่อเนื่อง ขาดบバランスในการจัดซื้อหนังสือพิมพ์ ผลการดำเนินงานพบว่า การตรวจสอบความถูกต้องยังไม่ค่อยตรงประเด็น นักเรียนยังไม่สามารถประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลและเลือกความคิด ได้อย่างเหมาะสม มีนักเรียนเพียงส่วนน้อยที่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้”

ผู้บริหารโรงเรียน ค “เด็กส่วนใหญ่ยังไม่สามารถร่วมความรู้ความคิดเดิมแล้วสร้าง เป็นความรู้ใหม่ตามความคิดของตนเอง ได้ ความคิดบังอยู่ในการอ่านที่กำหนด ความสามารถในการสรุปเหตุผลเชิงตรรกะแล้วสร้างสิ่งใหม่ยัง ไม่เป็นเหตุเป็นผลที่ชัดเจน”

ครูโรงเรียน ค “เด็กจึงมีความคิด ไม่กว้างไกล กระบวนการคิดสร้างสรรค์ และ จินตนาการ ไม่ค่อยมีผลงานปรากฏให้เห็น การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ เด็กบังมีความคิดอยู่ใน การอ่าน ยังไม่สามารถสรุปสาระและเชื่อมโยงเพื่อนำมาวางแผนงานการทำโครงการ ได้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์เหตุปัจจัยบัง ไม่ชัดเจน”

ผู้บริหารโรงเรียน ง “การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดอย่าง สร้างสรรค์ เป็นการคิดที่ไม่สามารถวัดได้ ขาดทักษะการวัด ขาดความเข้าใจ ขาดคนชี้แนะที่ถูกวิธี ทำให้ไม่ทราบการทำงานที่ถูกต้อง การขัดกิจกรรมการสอนของครูซึ่ง ไม่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ ความสามารถด้านการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ เพราะ ไม่แนวใจ”

ครูโรงเรียน ง “นักเรียนขาดการฝึกฝน แนะนำให้รู้จักคิด วิเคราะห์ กระบวนการเรียน การสอนของครูบัง ได้คุณภาพพอที่จะให้นักเรียนสรุปความคิด ได้อย่างเป็นระบบด้วยตนเอง”

ผู้บริหารโรงเรียน จ “ยอมรับว่า นักเรียนยังมีปัญหาเรื่องทักษะการคิดมาก ยังคิด วิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ ติด ไตร์ต่อง คิดแก่ปัญหา ไม่เป็น นักเรียน ไม่สนใจคิด ครูต้องพยายามฝึกฝน

และผลักดัน เหมือนบังคับให้คิดตลอดเวลา”

ครูโรงเรียน จ “นักเรียนยังคิดอยู่ในการอ่าน ไม่กล้าคิด กล้าทำ กล้ารีบ หรือตัดสินใจทำอะไรที่เปลกใหม่ เพราะกลัวถูกว่า กลัวถูกล้อเลียนว่า น้า คิดอะไรແປกๆ จึงไม่กล้าที่จะคิดหรือรีบใดๆ จะทำงานคำสั่งครูหรือผู้ปกครองเท่านั้น ทักษะการเขียนสรุปความ การเล่าเรื่อง การเขียน ใจความยังไม่สามารถสรุปองค์ความรู้ได้อย่างชัดเจน”

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและลำดับความสำคัญของปัญหาการดำเนินงานตาม มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระของ ด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และ ทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร

ปัญหาการดำเนินงานมาตรฐานที่ 5	<i>n = 15</i>		ระดับปัญหา	ลำดับ
	<i>X</i>	<i>SD</i>		
1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	2.53	.52	มาก	3
2. กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	2.33	.49	น้อย	7
3. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	2.67	.49	มาก	2
4. กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	2.40	.63	น้อย	5
5. กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	2.47	.74	น้อย	4
6. กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	2.40	.83	น้อย	6
7. กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและ เทคโนโลยี	2.27	.70	น้อย	8
8. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	2.93	.88	มาก	1
	2.50	.66	น้อย	

จากตารางที่ 11 แสดงว่าปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมิน คุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระของ ด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 5 มีปัญหาการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย รายตัวบ่งชี้อยู่ในระดับมาก 3 ตัว บ่งชี้ และระดับน้อย 5 ตัวบ่งชี้ และเมื่อเรียงลำดับปัญหาตามตัวบ่งชี้จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก พนว่าลำดับที่ 1 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ลำดับที่ 2 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้

วิทยาศาสตร์ และลำดับที่ 3 คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งผู้ให้ข้อมูลห้อง ๕ โรงเรียน ได้กล่าวถึงเหตุปัจจัยที่เป็นปัจจัยในการดำเนินงาน สรุปได้ดังนี้

ผู้บริหาร โรงเรียน ก “นักเรียนขาดทักษะพื้นฐาน ครูไม่ใช้กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้จริง”

ครูโรงเรียน ก “ครูผู้สอนไม่ได้จบวิชาเอก/ โท และไม่มีความสนใจในวิชาที่สอน ทำให้มีผลต่อการถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียน ทำให้นักเรียนได้รับรู้ไม่เป็นขั้นตอนตามที่ควรจะเป็น”

ผู้บริหาร โรงเรียน ข “การจัดการเรียนการสอนของครูยังเป็นแบบบรรยาย ไม่มีเทคนิค วิธีการใหม่ ๆ ในการสอน นักเรียนไม่ค่อยมีความกระตือรือร้น ขาดความรับผิดชอบในด้านการเรียน การอ่านหนังสือและการทบทวนบทเรียนมีน้อยมาก”

ครูโรงเรียน ข “นักเรียนขาดทักษะพื้นฐานทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพราะส่วนใหญ่ย้ายตามผู้ปกครองมาจากทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นักเรียนกลุ่มนี้จะย้ายเข้าอกบุญ และเปลี่ยนที่เรียน เป็นปัจจัยมากในการปรับพื้นฐานความรู้”

ผู้บริหาร โรงเรียน ค “ครูไม่ได้จบวิชาเอก/ โทด้านนี้มาโดยตรงทำให้มีผลต่อการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียน การวัดและประเมินผลยังไม่สอดคล้องกับสภาพจริง และครูไม่ได้นำผลการประเมินมาปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน”

ครูโรงเรียน ค “นักเรียนขาดทักษะทั้ง 4 ด้าน พัง พุด อ่าน เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และขาดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ นักเรียนได้รับการฝึกฝนน้อย ครูก็พากยานสุดความสามารถแล้ว ใช้การประเมินผลเพียง 1-2 วิธี ข้อสอบปรนัยยังเป็นเครื่องมือหลักของการประเมินผลนักเรียน”

ผู้บริหาร โรงเรียน ง “ครูใช้กระบวนการเรียนการสอนที่ขาดทักษะการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ขาดการบูรณาการ ไม่ค่อยได้ใช้สื่อในการสอน”

ครูโรงเรียน ง “นักเรียนยังไม่ไฝรู้ ไฟเรียน ไม่แสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ ห่วงเด่น ความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารมีน้อย”

ผู้บริหาร โรงเรียน จ “นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่ยาก เรียนไม่สนุก ครุภู”

ครูโรงเรียน จ “กระบวนการจัดการเรียนการสอน สื่อ ใบความรู้ ใบงาน แบบฝึก ยังไม่ค่อยเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม และจดบันทึกหลังการสอนยังไม่เป็นระบบ ไม่ชัดเจน ไม่สามารถนำข้อมูลมาสร้างนวัตกรรม พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพ”

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและลำดับความสำคัญของปัญหาการดำเนินงานตาม มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบอง ด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการตรวจสอบความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

ปัญหาการดำเนินงานมาตรฐานที่ 6		$n = 15$	ระดับปัญหา	ลำดับ
		\bar{X}	SD	
1.	ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน สนใจสำรวจทำความรู้ หากแหล่งต่าง ๆ รอบตัว	2.80	.41	มาก 1
2.	ผู้เรียนใฝ่รู้ใฝ่เรียน สนุกสนานกับการเรียนรู้ และ พัฒนาตนเองอยู่เสมอ	2.47	.52	น้อย 2
3.	ผู้เรียนสามารถใช้ห้องสมุด ใช้แหล่งความรู้ สื่อต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	2.27	.46	น้อย 3
		2.51	.46	มาก

จากตารางที่ 12 แสดงว่าปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมิน คุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบอง ด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 6 โรงเรียนมีปัญหาการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก รายตัวบ่งชี้อยู่ในระดับมาก 1 ตัวบ่งชี้ และระดับน้อย 2 ตัวบ่งชี้ และเมื่อเรียงลำดับปัญหาตามตัวบ่งชี้จากมากไปหาน้อยพบว่า ลำดับที่ 1 คือ ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน สนใจสำรวจทำความรู้จากแหล่งต่าง ๆ รอบตัว ลำดับที่ 2 คือ ผู้เรียนใฝ่รู้ใฝ่เรียน สนุกสนานกับการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และลำดับที่ 3 คือ ผู้เรียนสามารถใช้ห้องสมุด ใช้แหล่งความรู้ สื่อต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ลดลงคล้องกับการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงเหตุปัจจัยที่เป็น ปัญหาในการดำเนินงาน ดังนี้

ผู้บริหาร โรงเรียน ก “เด็กไม่มีทักษะในการตรวจสอบความรู้ด้วยตนเอง กลับบ้านก็ต้อง ช่วยพ่อแม่ ปูย่า ตายาย ทำงานบ้าน การที่จะปลูกฝังให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน สนใจสำรวจทำสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว แหล่งเรียนรู้ก็มีน้อย ส่วนใหญ่ก็จะเป็นแหล่งเรียนรู้ตามธรรมชาติ ห้องสมุด ห้องโถง ห้องปฏิบัติการ ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ วัสดุ อุปกรณ์ ชำรุด ไม่มีคอมพิวเตอร์ให้เด็กเรียน ขาดแคลน งบประมาณในการซ่อมบำรุง และการจัดซื้อ สิ่งที่จูงใจให้เด็กใฝ่รู้ใฝ่เรียน สนุกสนานกับการเรียนรู้ และ พัฒนาตนเองก็ไม่มี ต้องอาศัยพัลังกายในของครุ ความศรัทธาที่เด็กมีต่อครุเป็นสิ่งจูงใจ เป็น

แบบอย่างให้กับเด็ก”

ครูโรงเรียน ก “นักเรียนยังขาดการใช้รู้ ไฟเรียนด้วยตนเอง มีการอ่านหนังสือนอกหลักสูตร วารสาร และหนังสือพิมพ์เป็นประจำไม่มากนัก ความรับผิดชอบของเด็ก ความสามารถในการค้นคว้าหาความรู้จากอินเตอร์เน็ตหรือสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ การใช้ห้องสมุดยังมีน้อย แหล่งเรียนรู้ที่มีก็ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ ชั้นธุรกิจ ล้านนา ขาดงบประมาณในการบำรุงรักษา”

ผู้บริหาร โรงเรียน ข “ห้องสมุดยังไม่พร้อมที่จะให้บริการ หนังสือมีน้อย ขาดโอกาสในการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อเพียงเครื่องเดียว วัสดุ ครุภัณฑ์ ตลอดจนอุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ล้านนา ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ ขาดงบประมาณในการบำรุงรักษาและจัดซื้อใหม่เพิ่มเติม”

ครูโรงเรียน ข “นักเรียนขาดการใช้รู้ ไฟเรียน ยังไม่ชอบอ่านหนังสือห้องเรียนและหนังสืออื่น ๆ ขาดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนให้รักการอ่าน และแสวงหาความรู้ ไม่มีโครงการสนับสนุนเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด”

ผู้บริหาร โรงเรียน ค “ปัญหาของเด็กที่นี่จะมีปัญหาในเรื่องการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองค่อนข้างมาก ไม่ชอบอ่านหนังสือ ไม่ชอบเข้าห้องสมุด ความกระตือรือร้น สนใจเรียนรู้ ค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ยังมีน้อย”

ครูโรงเรียน ค “มีปัญหาด้านการอ่านหนังสือ เด็กไม่ชอบอ่าน ไม่ค่อยชอบศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ขาดการจัดกิจกรรมห้องสมุดในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการใช้ห้องสมุด”

ผู้บริหาร โรงเรียน ง “นักเรียนยังขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ขาดความสนใจที่จะค้นคว้าหาสื่อที่ทันสมัย จะค้นจากที่เรียน และจากครูอย่างเดียว และยังไม่ชอบการอ่านหนังสือห้องเรียน และหนังสืออื่น ๆ”

ครูโรงเรียน ง “นักเรียน ขาดทักษะความไฟรู้ ไฟเรียน ขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ รอแต่ครูจะหาความรู้มาให้ ไม่คิด ไม่พยายาม ที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ขาดความสนใจ การจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนไฟรู้ ไฟเรียนมีน้อย”

ผู้บริหาร โรงเรียน จ “นักเรียน ไม่ค่อยให้ความสนใจไฟรู้ ไฟเรียน การแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง ถ้าไม่ถึงก็ไม่ทำ ไม่มีความกระตือรือร้นเท่าที่ควร การจดบันทึกที่ได้จากการอ่านยังไม่เป็นระบบและต่อเนื่อง”

ครูโรงเรียน จ “นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ไม่ค่อยได้ให้ความสนใจในการอ่านหนังสือ ยังหนังสือแบบเรียน หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ไม่ต้องพูดถึง แทบทะไม่หยิบขึ้นมาอ่านเลยถ้าไม่ถึง เพราะฉะนั้นจะให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองคงจะมีเด่น ต้องบังคับ ผลงานที่ได้มาก็ไม่มีคุณภาพ”

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ความเปี่ยมเบนมาตรฐานและลำดับความสำคัญของปัญหาการดำเนินงานตาม มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระ域ของ ด้านผู้เรียนมาตรฐานที่ 7 ผู้เรียนมีทักษะใน การทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต

ปัญหาการดำเนินงานมาตรฐานที่ 7		$n = 15$	ระดับปัญหา	ลำดับ
		\bar{X}	SD	
1.	ผู้เรียนสามารถวางแผน ทำงานตามลำดับขั้นตอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.27	.46	น้อย 1
2.	ผู้เรียนรักการทำงาน สามารถปรับตัวและทำงาน เป็นทีมได้	2.20	.56	น้อย 2
3.	ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพสุจริตและหา ความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองสนใจ	2.07	.70	น้อย 3
		2.18	.57	น้อย

จากตารางที่ 13 แสดงว่าปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมิน คุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระ域ของ ด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 7 มีปัญหาการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับน้อย รายดับบ่งชี้อยู่ในระดับน้อยทุก ตัวบ่งชี้ และเมื่อเรียงลำดับปัญหาตามตัวบ่งชี้จากมากไปหาน้อย พบว่าลำดับที่ 1 คือ ผู้เรียนสามารถ วางแผน ทำงานตามลำดับขั้นตอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลำดับที่ 2 คือ ผู้เรียนรักการทำงาน สามารถปรับตัวและทำงานเป็นทีมได้ ลำดับที่ 3 คือ ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพสุจริตและหา ความรู้เกี่ยวกับอาชีพตนเองสนใจ

ตลอดด้องกับการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงเหตุนั้นจยที่เป็น ปัญหาในการดำเนินงาน ดังนี้

ผู้บริหาร โรงเรียน ก “นักเรียนส่วนใหญ่สามารถวางแผนทำงานตามลำดับขั้นตอนได้ แต่พบปัญหาว่า นักเรียนยังไม่สามารถอธิบายผลงานที่เกิดขึ้นทั้งส่วนที่ดีและส่วนที่มีข้อบกพร่อง ได้อย่างชัดเจน สมเหตุสมผล”

ครูโรงเรียน ก “นักเรียนที่นี่จะช่วยเหลือกัน รักการทำงาน พิชชัยน้อง พุดได้ว่าจะรู้จัก กันทุกคนว่าชื่ออะไร บ้านอยู่ที่ไหน รู้จักแยกแยะว่า สิ่งไหนดี สิ่งไหนไม่ดี อาชีพใดสุจริต อาชีพใด ไม่สุจริต ปัญหาที่พบคือ นักเรียนยังไม่สามารถตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการทำงานในกลุ่ม ได้อย่าง

ชัดเจน และยังไม่สามารถบอกเหตุผลประกอบอาชีพที่ตนสนใจได้อย่างสมเหตุสมผล เช่น อย่างเป็นพิธารเพราะอย่างปืน อย่างเป็นผู้ดูแลพยาบาล เพราะได้แต่งตัวตาม อย่างเป็นครูเพราะอย่างมีรถเหมือนครูเป็นต้น”

ผู้บริหาร โรงเรียน ข “นักเรียนยังทำงานไม่ถูกต้องตามลำดับขั้นตอน ขาดการวางแผนงาน ไม่สามารถอธิบายขั้นตอนการทำงานได้อย่างชัดเจน ความรับผิดชอบในการทำงานยังมีน้อย”

ครูโรงเรียน ข “นักเรียนยังไม่ค่อยใส่ใจหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองสนใจ”

ผู้บริหาร โรงเรียน ก “นักเรียนยังทำงานไม่เป็นระบบ ไม่รู้จักการวางแผนงาน มีน้อยคนที่สามารถอธิบายขั้นตอนในการทำงาน และสามารถบอกผลงานที่เกิดขึ้นทั้งส่วนที่ดีและส่วนที่บกพร่องได้ ไม่ค่อยมีความรับผิดชอบ”

ครูโรงเรียน ก “การทำงานของเด็กต้องค่อยจัด ค่อยตาม การทำงานกลุ่ม ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เด็กที่เก่งในกลุ่มจะทำคนเดียว ไม่ช่วยกันทำงาน”

ผู้บริหาร โรงเรียน ง “นักเรียนจะรักการทำงาน จำารองเรียนแต่เข้าช่วยกันทำความสะอาดบนริเวณโรงเรียน อาคารเรียน หีนแล้วประทับใจ ให้ทำโน่น ทำนี่ ทำได้หมด แต่เวลาจะให้พูด ให้อธิบายงานที่ทำ กลับอธิบายไม่ได้ บางครั้งก็งเหงื่อมันกัน ครูคงไม่ได้ฟังให้รู้จักพูด การบอกเหตุผลก็เข่นเดียวกัน บอกไม่ค่อยได้ ที่สังเกต มีปัญหาความขัดแย้งในการทำงานบ้างตามประสาเด็ก”

ครูโรงเรียน ง “นักเรียนจะไม่กล้าพูด ตามอะไรมั่นคง กลัวตอบผิด อายเพื่อน ความจริงแล้วนักเรียนที่นี่น่ารักมาก ขยันทำงาน รักเพื่อน มีบ้างที่ขาดความรับผิดชอบ เป็นแก่คำก็เป็นที่รู้กันในหมู่เพื่อน แต่ทุกคนก็ให้การยอมรับ ไม่รังเกียจ สร้างเจตคติที่ดีในการทำงานร่วมกัน ในการอยู่ร่วมกัน มีจิตสำนึกที่ดี”

ผู้บริหาร โรงเรียน จ “นักเรียนยังขาดการวางแผนการทำงาน ขาดทักษะกระบวนการกลุ่มในการทำงาน มีความขัดแย้งกัน ไม่รับฟังเหตุผลของกันและกัน”

ครูโรงเรียน จ “การทำงานของนักเรียนยังไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ มีบรรลุเป้าหมายน้อยขาดความรับผิดชอบ ไม่ค่อยให้ความสนใจ ไม่ค่อยมีเหตุผล ใช้ความรู้สึก อารมณ์ในการตัดสินใจ”

3. วิเคราะห์ประเด็นปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา ด้านครุ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ด้านครุ โดยรวมและรายมาตรฐานจากการรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน และครูที่เป็นคณะกรรมการดำเนินงานประจำคุณภาพของสถานศึกษา จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 15 คน โดยใช้แบบสอบถาม

เชิงสำรวจ ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ในการศึกษาระดับปัญหาตามเกณฑ์ การเปลี่ยนแปลงที่ 62 และจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ถ้าค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากันจะมีพิจารณาความ เป็นไปตามมาตรฐาน (SD) และใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบลึก ลักษณะของการสัมภาษณ์เป็นลักษณะ ของการสนทนากลุ่ม แลกเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่ง ออกเป็นรายมาตราฐานดังตารางที่ 14 - 16

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ความเป็นไปตามมาตรฐานและลำดับความสำคัญของปัญหาระดับดำเนินงานตาม มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ด้านครุ โดยรวม

ปัญหาระดับดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา	$n = 15$		ระดับปัญหา	ลำดับ
	\bar{X}	SD		
1. มาตรฐานที่ 8 ครุภารกิจ/ ความรู้ความสามารถ ตรงกับงานที่รับผิดชอบ และมีครูเพียงพอ	2.51	.80	มาก	2
2. มาตรฐานที่ 9 ครุภารกิจ/ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	2.69	.64	มาก	1
	2.60	.81	มาก	

จากตารางที่ 14 แสดงว่าปัญหาระดับดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมิน คุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ด้านครุ มีปัญหา การดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก รายการฐานอยู่ในระดับมากทั้ง 2 มาตรฐาน และเมื่อ เรียงลำดับปัญหาตามมาตราฐานจากมากไปหาน้อยพบว่า ลำดับที่ 1 คือ มาตรฐานที่ 9 ครุภารกิจ/ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ลำดับที่ 2 คือ มาตรฐานที่ 8 ครุภารกิจ/ ความรู้ความสามารถตรงกับงานที่รับผิดชอบ และมีครูเพียงพอ ซึ่งมีความสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษารายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงเหตุปัจจัยที่เป็นปัญหาในการดำเนินงาน ดังนี้ ผู้บริหาร โรงเรียน ก “ครุขาดความรู้ทางด้านเทคโนโลยี และความรู้เฉพาะด้านหรือ เคพะวิชา การจัดทำแผนการเรียนรู้ไม่ครบถ้วน สามารถการเรียนรู้ ไม่มีงานวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและ

การเรียนรู้ การวัดประเมินผลไม่เป็นสภาพจริงทำให้ขาดประสิทธิภาพในการสอน ประการที่สำคัญคือ โรงเรียนมีครุไม่ครบชั้นเรียน ไม่เพียงพอที่จะจัดการเรียนการสอน ความผูกพันที่ครุมีต่อสถานศึกษาน้อย คิดแต่เพียงอย่างข้าม”

ครูโรงเรียน ก “ครุยังไม่ทุ่มเทให้กับการสอนอย่างเต็มที่ รูปแบบการสอนไม่เข้าใจ ขาดการวางแผนที่ดี และยังใช้ระบบการสอนแบบเก่า ขณะนี้ได้พยายามปรับเปลี่ยนแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการ เพื่อจะได้แก่ปัญหาเรื่องแผนการเรียนรู้และงานวิจัยได้”

ผู้บริหารโรงเรียน ข “งานวิจัยของครุยังไม่ครอบคลุมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ครุที่มีอยู่สอนไม่ตรงวิชาเอก วิชาโทที่เรียนจบมา ไม่มีความสนใจในวิชาที่สอน อัตรากำลังครุไม่เพียงพอ ไม่ครบชั้นเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และครุบางคนต้องสอนควบชั้นเรียน”

ครูโรงเรียน ข “ครุมีภาระงานสอนมาก และต้องสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ทั้ง ๆ ที่ไม่สนใจในวิชาที่สอน แต่จำเป็นต้องสอน เพราะเป็นหน้าที่ อย่าไว้ว่างงานวิจัยเลย แผนการสอนก็ยังไม่สามารถเขียนได้ครบ จะเอาโอกาสและเวลาที่ไหนไปนั่งทำวิจัย และแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ”

ผู้บริหารโรงเรียน ค “ครุมีจำนวนเพียงพอ ครบชั้นเรียน สัดส่วนจำนวนครุต่อนักเรียน 1:19 สอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ แต่ครุไม่มีแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนยังยึดหนังสือเรียนเป็นหลัก การให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงมีน้อย”

ครูโรงเรียน ค “ครุได้พัฒนาสื่อและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้อย่างมาก ทำที่เห็นครุไม่ค่อยได้ใช้สื่อในการสอน การวัดและประเมินผลไม่ตามสภาพจริง ไม่นำผลการประเมินไปใช้ในการแก้ไขผู้เรียน ในปีการศึกษาที่ผ่านมาครุบางคนได้รับการพัฒนาในวิชาที่สอนต่ำกว่า 20 ชั่วโมง ต่อปี วิชาที่สอนหลายวิชาไม่มีความสนใจเลย สอนแบบงุ่น ปลา ๆ เช่นภาษาอังกฤษ ตัวครุเองหูก็ไม่กระติกอยู่แล้วต้องมาสอน คิดเอาเองถือว่ากระติกแล้วจะเป็นอะไร และโดยเฉพาะศิลปะ พลศึกษา ไม่ต้องพูดถึง ณ นั้นมาก นักเรียนอยากรู้อะไร ก็หาไป ระยะสั้นให้หาย ๆ นะ...นักเรียนอยากเล่นอะไร เชิญตามสบาย”

ผู้บริหารโรงเรียน ง “ครุมีครบชั้น แต่ต้องสอนตลอดทั้งวัน โดยยึดตัวเองเป็นสำคัญ ไม่มีเทคนิคหรือวิธีการอะไรใหม่ ๆ ไม่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนของตนเอง และนักเรียน งานวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและการเรียนรู้ของผู้เรียนมีน้อย”

ครูโรงเรียน ง “ปัญหาที่คือ ครุไม่ได้นำผลการวิจัยไปพัฒนานักเรียน บันทึกหลังการสอนก็ไม่ได้บันทึก มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีน้อยมาก ยอมรับว่าไม่ทันเด็ก แม้ว่าจำนวนเด็กในห้องจะน้อย เนื่องจากห้องละ 22 คน แต่ครุต้องสอนมากถึงสัปดาห์ละ 30 ชั่วโมง”

ผู้บริหารโรงเรียน ง “โรงเรียนมีครุครบชั้น สัดส่วนจำนวนนักเรียนต่อครุ และจำนวน

นักเรียนต่อห้องน้อยมาก มีเพียง 13 ต่อ 1 เท่านั้น แต่ความสามารถในการสอนของครูยังไม่มีประสิทธิภาพ ยังไม่มีคู่ผู้เรียนเป็นสำคัญ”

ครูโรงเรียน จ “วิชาที่สอนบางวิชาเกี่ยวกับนัก ขาดความรู้ความเข้าใจหลักสูตรและการนำไปใช้ ไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง ครูสอนวันหนึ่งก็ 6 ชั่วโมง ไม่ได้พักกันเลย เหนื่อยก็ต้องทน ยอมรับว่าไม่ได้แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ มาใช้ในการพัฒนาการสอนเลย”

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและลำดับความสำคัญของปัญหาการดำเนินงานตาม มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ด้านมาตรฐานที่ 8 ครูมีคุณวุฒิ/ ความรู้ ความสามารถตรงกับงานที่รับผิดชอบ และมีครุพี่ดายพอ

ปัญหาการดำเนินงานมาตรฐานที่ 8		<i>n</i> = 15	ระดับปัญหา	ลำดับ
		<i>X</i>	<i>SD</i>	
1.	ครูมีคุณลักษณะที่เหมาะสม	2.20	.86	น้อย 4
2.	ครูที่จบปริญญาตรีขึ้นไป	2.00	.93	น้อย 5
3.	ครูที่สอนตรง ตามวิชาเอก/ โภ หรือความถนัด	2.87	.74	มาก 2
4.	ครูได้รับการพัฒนาในวิชาที่สอนตามที่ครุспект กำหนด	2.47	.64	น้อย 3
5.	สถานศึกษามีจำนวนครุตามเกณฑ์	3.00	.85	มาก 1
		2.51	.80	มาก

จากตารางที่ 15 แสดงว่าปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ด้านมาตรฐานที่ 8 มีปัญหาการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก รายตัวบ่งชี้อยู่ในระดับมาก 3 ตัวบ่งชี้ ระดับน้อย 2 ตัวบ่งชี้ และเมื่อเรียงลำดับปัญหาตามตัวบ่งชี้มากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกพบว่า ลำดับที่ 1 คือ สถานศึกษามีจำนวนครุตามเกณฑ์ ลำดับที่ 2 คือ ครูสอนตรงตามวิชาเอก/ โภ หรือความถนัด และลำดับที่ 3 คือ ครูได้รับการพัฒนาในวิชาที่สอนตามที่ครุспект กำหนด ลดอคติองกับการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงเหตุปัจจัยที่เป็นปัญหาในการดำเนินงาน ดังนี้

ผู้บริหาร โรงเรียน ก “โรงเรียนมีครูไม่ครบชั้นเรียน ไม่เพียงพอที่จะจัดการเรียน การสอน ความผูกพันที่ครูมีต่อสถานศึกษาน้อย คิดแต่เพียงอย่างเดียว”

ครูโรงเรียน ก “ครูที่มีอยู่สอนไม่ตรงวิชาเอก วิชาโทที่เรียนจบมา ไม่มีความถนัดในวิชา ที่สอน และได้รับการพัฒนาในวิชาที่สอนต่ำกว่า 20 ชั่วโมงต่อปี”

ผู้บริหาร โรงเรียน ข “อัตรากำลังครูไม่เพียงพอ ไม่ครบชั้นเรียนในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ครูบางคนต้องสอนควบชั้นเรียน”

ครูโรงเรียน ข “ภาระงานสอนมาก 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และต้องสอนทุกกลุ่มสาระ ทั้ง ๆ ที่ไม่ถนัดในวิชาที่สอน แต่จำเป็นต้องสอน เพราะเป็นหน้าที่ ไม่มีโอกาสและเวลาที่จะไป สำรวจความรู้ใหม่ ๆ ”

ผู้บริหาร โรงเรียน ค “ครูมีจำนวนเพียงพอ ครบชั้นเรียน สัดส่วนจำนวนครูต่อนักเรียน 1:19 สอนทุกกลุ่มสาระ”

ครูโรงเรียน ค “วิชาที่สอนหลายวิชาไม่มีความถนัดเลย สอนแบบงุๆ ปลาๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ตัวครูเองทุกคนไม่ระดับก็อยู่แล้วต้องมาสอน คิดเอาเองโดยถ้ากระดิกแล้วจะเป็นอะไร และโดยเฉพาะคิลปะ พลศึกษา ไม่ต้องพูดถึง ถนนมาก นักเรียนอย่างกวนอะไรก็ว่าด้วยไป ระบายน้ำให้ สวยงาม ๆ นะ...นักเรียนอย่างเด่นจะไม่เชื่อตามสบาย”

ผู้บริหาร โรงเรียน ง “ครูมีครบชั้น แต่ต้องสอนตลอดทั้งวัน บีดตัวเองเป็นสำคัญ ไม่มี เทคนิควิธีการอะไรใหม่ ๆ ”

ครูโรงเรียน ง “สัดส่วนนักเรียนต่อห้องน้อย 22:1 แต่ต้องสอนมากถึงสัปดาห์ละ 30 ชั่วโมง”

ผู้บริหาร โรงเรียน จ “มีครูครบชั้น แต่สัดส่วนจำนวนนักเรียนต่อครู และจำนวน นักเรียนต่อห้องน้อยมาก มีเพียง 13 ต่อ 1 เท่านั้น”

ครูโรงเรียน จ “ครูสอนวันหนึ่งก็ 6 ชั่วโมง ไม่ได้พักกันเลย เหนื่อยก็ต้องทน วิชาที่สอน บางวิชาเก็บไม่ถนัด ยอมรับว่าไม่ได้สำรวจความรู้ใหม่ๆ นาใช้ในการพัฒนาการสอนเลย”

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ความเปี่ยมเบนมาตรฐานและลำดับความสำคัญของปัญหาการดำเนินงานตาม มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ด้านครุ มาตรฐานที่ 9 ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

	ปัญหาการดำเนินงานมาตรฐานที่ 9	$n = 15$		ระดับปัญหา	ลำดับ
		\bar{X}	SD		
1.	ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมี ประสิทธิภาพการสอนและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	2.73	.59	มาก	4
2.	ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มี ประสิทธิภาพการสอนและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	2.80	.68	มาก	3
3.	ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มี ประสิทธิภาพการสอนและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	2.93	.46	มาก	2
4.	ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และมีวัฒนธรรมประสิทธิภาพการสอนและเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ	2.40	.63	น้อย	8
5.	ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีประสิทธิภาพการสอนและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	2.53	.83	มาก	6
6.	ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมีประสิทธิภาพ การสอนและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	2.47	.64	น้อย	7
7.	ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและ เทคโนโลยีมีประสิทธิภาพการสอนและเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ	2.60	.51	มาก	5
8.	ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมี ประสิทธิภาพการสอนและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.07	.80	มาก	1
		2.69	.64	มาก	

จากตารางที่ 16 แสดงว่าปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมิน คุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ด้านครุ มาตรฐาน ที่ 9 มีปัญหาการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก รายตัวปัจจัยอยู่ในระดับมาก 6 ตัวบ่งชี้ ระดับ

น้อย 2 ตัวบ่งชี้ และเมื่อเรียงลำดับปัญหาตามตัวบ่งชี้จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกพบว่า ลำดับที่ 1 คือ ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีประสิทธิภาพการสอนและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ลำดับที่ 2 คือ ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีประสิทธิภาพ การสอนและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และลำดับที่ 3 คือ ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีประสิทธิภาพ การสอนและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงเหตุปัจจัยที่เป็นปัญหาในการดำเนินงาน ดังนี้

ผู้บริหาร โรงเรียน ก “ครูขาดความรู้ทางด้านเทคโนโลยี และความรู้เฉพาะด้านหรือ เอกพัฒนาการ จัดทำแผนการเรียนรู้ไม่ครบถ้วนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ไม่มีงานวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อ และ การเรียนรู้ การวัดประเมินผลไม่เป็นสภาพจริงทำให้ขาดประสิทธิภาพในการสอน”

ครูโรงเรียน ก “ครูยังไม่ทุ่มเทให้กับการสอนอย่างเต็มที่ รูปแบบการสอนไม่เร้าใจ ขาดการวางแผนที่ดี และยังใช้ระบบการสอนแบบเก่า ขณะนี้ได้พยายามปรับเปลี่ยนแผนการเรียนรู้ แบบบูรณาการ เพื่อจะ ได้แก่ปัญหาเรื่องแผนการเรียนรู้และงานวิจัยได้”

ผู้บริหาร โรงเรียน ข “งานวิจัยของครูยังไม่ครอบคลุมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้”

ครูโรงเรียน ข “ครูต้องสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ อย่างท่องจำงานวิจัยโดย แผนการสอน ก็ยังไม่สามารถเขียนได้ครบ จะเอเวลาที่ไหนไปนั่งทำวิจัย”

ผู้บริหาร โรงเรียน ค “ครูไม่มีแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยัง ยึดหนังสือเรียนเป็นหลัก การให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงมีน้อย

ครูโรงเรียน ค “ครูไม่พัฒนาสื่อและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ มีการใช้สื่อการสอน น้อย การวัดและประเมินผลไม่ตามสภาพจริง ไม่นำผลการประเมินไปใช้ในการแก้ไขผู้เรียน”

ผู้บริหาร โรงเรียน ง “ครูไม่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียน ของตนเองและนักเรียน งานวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและการเรียนรู้ของผู้เรียนมีน้อย”

ครูโรงเรียน ง “ครูไม่ได้นำผลการวิจัยไปพัฒนานักเรียน ไม่ได้ทำบันทึกหลังการสอนมี ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีน้อยมาก ยอมรับว่า ‘ไม่ทันเด็ก’”

ผู้บริหาร โรงเรียน จ “ความสามารถในการสอนของครูยังไม่มีประสิทธิภาพ ยังไม่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ”

ครูโรงเรียน จ “ครูสอนไม่มีความตั้งใจในวิชาที่สอน ขาดความรู้ความเข้าใจหลักสูตร และการนำไปใช้ ไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง”

4. วิเคราะห์ประเด็นปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา ด้านผู้บริหาร

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา เพื่อการประเมินคุณภาพ

ภายในおくของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ด้านผู้บริหารโดยรวม และรายมาตราฐานจากการรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับนักเรียนพื้นฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน และครูที่เป็นคณะกรรมการดำเนินงาน ประจำนักศึกษา จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 15 คน โดยใช้แบบสอบถาม เก็บสำรวจ ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ในการศึกษาระดับปัญหาตามเกณฑ์ การแปลผลหน้า 62 และจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ถ้าค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากันจะพิจารณาความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบลึก ลักษณะของการสัมภาษณ์เป็นลักษณะของ การสนทนากลุ่มเปลี่ยนข้อมูล ประสบการณ์ของสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น รายมาตราฐานดังตารางที่ 17 – 22

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและลำดับความสำคัญของปัญหาการดำเนินงานตาม มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ด้านผู้บริหาร โดยรวม

ปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา	$n = 15$		ระดับปัญหา ลำดับ	
	\bar{X}	SD		
1. มาตรฐานที่ 10 ผู้บริหารมีภาวะผู้นำและมีความสามารถ ในการบริหารจัดการ	2.45	.75	น้อย	2
2. มาตรฐานที่ 11 สถานศึกษามีการจัดองค์กร โครงสร้าง และการบริหารงานอย่างเป็นระบบ ครบวงจรให้บรรลุ เป้าหมายการศึกษา	2.38	.60	น้อย	4
3. มาตรฐานที่ 12 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและ การเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	2.27	.66	น้อย	5
4. มาตรฐานที่ 13 สถานศึกษามีหลักสูตรที่เหมาะสมกับ ผู้เรียนและท้องถิ่น มีสื่อการเรียนการสอนที่เอื้อต่อ การเรียนรู้	2.53	.52	มาก	1
5. มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษาส่งเสริมความสัมพันธ์และ ความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา	2.40	.74	น้อย	3
	2.43	.63	น้อย	

จากตารางที่ 17 แสดงว่าปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก ลังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ด้านผู้บริหาร มีปัญหาการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับน้อย รายมาตรฐานอยู่ในระดับมาก 1 มาตรฐาน ระดับน้อย 4 มาตรฐาน และเมื่อเรียงลำดับปัญหาตามมาตรฐานจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกพบว่า ลำดับที่ 1 คือ มาตรฐานที่ 13 สถานศึกษามีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียนและห้องถัน มีสื่อการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ลำดับที่ 2 คือ มาตรฐานที่ 10 ผู้บริหารมีภาวะผู้นำและมีความสามารถในการบริหารจัดการ และลำดับที่ 3 คือ มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษาส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา ซึ่งมีความสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการศึกษารายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงเหตุปัจจัยที่เป็นปัญหาในการดำเนินงาน ดังนี้

ผู้บริหาร โรงเรียน ก “ปัญหาที่สำคัญมากในด้านผู้บริหารก็คือด้านการบริหารงานวิชาการ ซึ่งผมก็หุ่นเหทัยกับการทำงานอย่างเต็มความสามารถ แต่ก็คุ้มครองว่าจะไม่ให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการมากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งไม่มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ สาระการเรียนรู้ยังไม่ครบ ยังไม่ได้ทำอะไรเป็นชิ้นเป็นอัน เพราะมีภาระงานเอกสารจากสำนักงานเขตพื้นที่มีมาก มีแต่เรื่องเร่งด่วน ต้องทำเอง ครุภาระโรงเรียนก็มีน้อย ต้องสอนควบขั้น ตัวเองถ้าไม่ติดภารกิจก็จะช่วยสอน ซึ่งไม่ต่อเนื่อง คิดพัฒนาอะไรก็ไม่ได้เต็มที่ ขวัญกำลังใจครุภารกิจไม่มี การแยกเปลี่ยนหรือเชื่อมโยงสื่อการเรียนการสอนจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา ห้องถันยังไม่เป็นระบบ แต่ขาดดิที่ชุมชนให้การส่งเสริม สนับสนุน จึงทำให้กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนไม่พบกับปัญหา อุปสรรคใด ๆ ”

ครุ โรงเรียน ก “การนำหลักสูตรมาใช้มีขั้นตอนในการดำเนินงานไม่ถูกต้อง คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชน ไม่มีส่วนร่วม ไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คุ้มครองผู้บริหารจะไม่ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องนี้มากนัก เพราะมีภาระงานอื่นที่เร่งด่วน และสำคัญกว่า ทำให้ผู้บริหารไม่มีเวลาในการนิเทศคิดตามผลการปฏิบัติงานของครุ และการวางแผนและกลไกที่ดีในการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน ถึงแม้ว่าภาระงานครุจะหนัก แต่ทุกคนจะร่วมมือกันทำงาน ซึ่งชุมชนจะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีเข่นกัน ที่ผ่านมา โรงเรียนได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากเจ้าอาวาสวัดแม่น้ำสู่ องค์กรบริหารส่วนตำบลแม่น้ำสู่ บริษัทอสเตรล โพลิเม็คจำกัด และธนาคารแห่งประเทศไทย ปัญหาของโรงเรียนก็คือไม่ได้วางแผนล่วงหน้า เป็นแผนเฉพาะกิจ”

ผู้บริหาร โรงเรียน ข “ผมไม่ได้เข้ามาโรงเรียนก่อนข้างบ่อย หรือไม่ก็เข้ามาสาย เพราะ

ต้องประสานงานกับสำนักงานเขตพื้นที่เกี่ยวกับงานนโยบาย บางครั้งก็มีประชุม บางครั้งก็เข้ารับการอบรม ทำให้ไม่มีเวลาในการบริหารงานวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการบริหารหลักสูตร การพัฒนาสาระการเรียนรู้ท่องถิ่น การพัฒนาการสอน พุดได้เลยว่าไม่ได้ดำเนินการอะไรเลย โรงเรียนไม่เคยมีการประเมินผลการใช้หลักสูตร ขึดหนังสือเรียนเป็นหลัก สื่อที่มีอยู่ไม่ได้นำมาใช้อย่างคุ้มค่า ประเด็นที่สำคัญคือ โรงเรียนไม่ได้นำข้อมูลและผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินใจ และปรับปรุงงาน และไม่สามารถเป็นศูนย์กลางในการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ในชุมชนได้ เพราะกำลังบุคลากรไม่พอเพียง และชุมชนอยู่ระหว่างจัดระดับ”

ครูโรงเรียน ฯ “อยากให้ผู้บริหารปฏิบัติดูเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงานโดยมุ่งหวัง ผลประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ร่วมกับคณะกรรมการผู้ปกครอง ชุมชน พัฒนาสาระการเรียนรู้ใน หลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียนและท่องถิ่น ที่ผ่านมาครูไม่เคยได้ใช้สื่อการสอนก็ เพราะว่า สื่อที่มีอยู่ไม่สอดคล้องกับหลักสูตร จึงไม่ได้นำมาใช้ ส่วนปัญหาครูไม่พอ ชุมชนได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนงบประมาณในการจ้างครูอัตราจ้าง เขียนภาระปัญญาท่องถิ่นมาช่วยสอน ซึ่งเป็นความร่วมมือในการพัฒนาการศึกษาอย่างเด่นชัด ในขณะเดียวกัน โรงเรียนก็ได้ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกับชุมชนอย่างเต็มที่”

ผู้บริหารโรงเรียน ฯ “โรงเรียนไม่มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ยังไม่มีสาระการเรียนรู้ท่องถิ่น หลักสูตรสถานศึกษาที่ได้ทำมา 3-4 ปีมาแล้วไม่ได้พัฒนาและครูก็ไม่ได้นำมาใช้ สื่อการสอนก็เขียนเดียวกัน บางอย่างที่มีก็ใช้ไม่คุ้มค่า การส่งเสริมครูในการผลิต/ใช้สื่อขาดความต่อเนื่อง ไม่ชัดเจน ปัจจุบันชุมชนมีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้น ทำให้เด็กได้รับความรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายนอก แต่ในขณะเดียวกันก็ส่งผลกระทบ สื่อเทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสมทำให้เด็กลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่ดี แต่โรงเรียนยังไม่มีหน่วยงานและผู้รับผิดชอบในการประสานงานความสัมพันธ์กับชุมชนที่ชัดเจน ไม่มีระบบรองรับ การประสานความร่วมมือจึงไม่ค่อยบังเกิดผล”

ครูโรงเรียน ค “ผู้บริหารจะไว้วางใจ ให้ครูได้บริหารงานวิชาการกันเอง จึงทำให้บทบาทของผู้บริหารในส่วนนี้ไม่ค่อยชัดเจน ซึ่งความจริงแล้วผู้บริหารได้ให้การส่งเสริมสนับสนุนอย่างเต็มที่ ครูใช้หนังสือเรียนเป็นหลัก ไม่ได้นำหลักสูตรสถานศึกษามาใช้ ในส่วนด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ผู้ปกครองที่โรงเรียนจะมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมค่อนข้างน้อย ทั้ง เพราะห้องสองฝ่ายยังขาดการประสานงาน ความรู้ ความเข้าใจที่ตรงกัน รวมทั้งไม่ทราบบทบาทหน้าที่ของตน คือ บทบาทของสถานศึกษามีต่อชุมชน และชุมชนมีต่อสถานศึกษา”

ผู้บริหารโรงเรียน ง “ปัญหาหลักก็คือเรื่องหลักสูตร ซึ่งเปรียบเสมือนแผนกลยุทธ์ด้านวิชาการ หลักสูตรสถานศึกษาดังต่อไปนี้ ไม่ร่วมจัดทำกันมา ไม่เคยพัฒนา ปรับปรุง อีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่อง

สื่อโรงเรียนยังขาดสื่อเทคโนโลยีและสื่อสารสนเทศที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ พยายามให้ครู ผลิตสื่อ ใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอน แต่ครูไม่ค่อยได้ใช้มีสื่อภูมิปัญญาท่องถินที่หลากหลาย แต่ก็ไม่ได้นำมาใช้ การเริ่มทำอะไรใหม่ ๆ จึงติดปัญหาอยู่ที่ขาดความร่วมมือจากครู ขาดความร่วมมือกับชุมชน”

ครูโรงเรียน ง “ชุมชนมีความรู้น้อย การประสานความร่วมมือทางวิชาการค่อนข้างลำบาก ความจริงครูอยากให้ความร่วมมือกับผู้บริหารทุกเรื่อง แต่ผู้บริหารยังขาดการส่งเสริมสนับสนุนอย่างจริงจัง ควรมีการติดตาม มิใช่สั่งแล้วก็ทำกันไปเองตามยถากรรม ครูทุกคนรู้ว่าสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรสถานศึกษาไม่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา ไม่ทันสมัย ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและห้องถิน สื่อเทคโนโลยีไม่เพียงพอ เพราะบางส่วนจะถูกนำมาใช้ในงานธุรการและวิชาการ ขาดงบประมาณในการจัดซื้อ อายุจะให้โรงเรียนพัฒนาแต่ขาดคนชี้แนะที่เหมาะสมถูกต้อง”

ผู้บริหาร โรงเรียน จ “โรงเรียนมีแผนงาน มีผู้รับผิดชอบ มีกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนเป็นอย่างดี เพียงแต่ไม่ได้ประเมินระบบและกลไกในการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษาและนำผลการประเมินมาใช้ท่านนี้ ส่วนการพัฒนาหลักสูตรนี้ ยังไม่มีการประเมินผลการใช้หลักสูตร การพัฒนาสาระการเรียน ห้องถินยังไม่ชัดเจน การวางแผนและกลไกในการประกันคุณภาพภายในยังไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนท่าที่ควร ขาดสื่อการสอนที่ทันสมัย นวัตกรรม และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้”

ครูโรงเรียน จ “คณะกรรมการสถานศึกษา และชุมชนยังไม่ได้ให้ความร่วมมือในการวางแผนระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในอย่างเต็มที่ เพราะไม่ค่อยมีความรู้ ส่วนการพัฒนาสาระการเรียนรู้ท่องถิน ครูยังขาดความรู้ ความเข้าใจทำไม่ถูก คนโน้นบอกย่าง คนนี้บอกย่าง ไม่รู้จะเชื่อใคร ต้องทำเป็นหลักสูตรหรือไม่ หรือสอดแทรกไว้ในหน่วยการเรียนรู้ก็ลุ่มสาระการเรียนรู้ ต่างๆ นักเรียนขาดโอกาสทางการเรียนรู้กับสื่อที่ทันสมัย และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาคุณภาพของเด็ก สาระการเรียนรู้บางหน่วยไม่เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนและห้องถิน”

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ความเป็นเบื้องบนมาตรฐานและลำดับความสำคัญของปัจจัยการดำเนินงานตาม มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ด้านผู้บริหาร มาตรฐานที่ 10 ผู้บริหาร มีภาวะ ผู้นำและมีความสามารถในการบริหารจัดการ

ปัจจัยการดำเนินงานตามมาตรฐานที่ 10		$n = 15$	ระดับปัจจัย	ลำดับ
		\bar{X}	SD	
1.	ผู้บริหารมีคุณธรรม จริยธรรม มีความมุ่งมั่น และอุทิศตนในการทำงาน	2.53	.92	มาก 1
2.	ผู้บริหารมีความคิดริเริ่มและวิสัยทัศน์	2.40	.63	น้อย 3
3.	ผู้บริหารมีความสามารถในการบริหารวิชาการ และเป็นผู้นำทางวิชาการ	2.47	.83	น้อย 2
4.	ผู้บริหารมีความสามารถในการบริหารที่มี ประสิทธิผลและผู้เกี่ยวข้องพึงพอใจในการ บริหาร	2.40	.63	น้อย 4
		2.45	.75	น้อย

จากตารางที่ 18 แสดงว่าปัจจัยการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมิน คุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ด้านผู้บริหาร มาตรฐานที่ 10 มีปัจจัยการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับน้อย รายตัวบ่งชี้อยู่ในระดับมาก 1 ตัวบ่งชี้ ระดับน้อย 3 ตัวบ่งชี้ และเมื่อเรียงลำดับปัจจัยตามตัวบ่งชี้จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก พนวณ ลำดับที่ 1 คือ ผู้บริหารมีคุณธรรม จริยธรรม มีความมุ่งมั่นและอุทิศตนในการทำงาน ลำดับที่ 2 คือ ผู้บริหารมีความสามารถในการบริหารวิชาการและเป็นผู้นำทางวิชาการ และลำดับที่ 3 คือ ผู้บริหารมีความคิดริเริ่มและมีวิสัยทัศน์

สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงเหตุปัจจัยที่เป็น ปัจจัยในการดำเนินงาน ดังนี้

ผู้บริหารโรงเรียน ก “ผมทุ่มเทให้กับการทำงานอย่างเต็มความสามารถ แต่ก็ต้องเนื่องจาก ไม่ให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการมากนัก เพราะภาระงานเอกสารจากสำนักงานเขตพื้นที่ มีมาก มีแต่เรื่องเรื่องด่วน ต้องทำเอง ครูที่โรงเรียนก็มีน้อย ต้องสอนควบขั้น ตัวเองด้วยไม่ติดภารกิจ ก็จะช่วยสอน ซึ่งไม่ต่อเนื่อง ก็ต้องพัฒนาอะไรก็ไม่ได้เต็มที่ ขวัญกำลังใจครูก็ไม่มี”

ครูโรงเรียน ก “ดูเหมือนว่าผู้บริหารจะมุ่งเน้นงานธุรการมากกว่างานวิชาการ ขาดการนิเทศติดตามผลการปฏิบัติงานของครู และการวางแผนและกลไกที่ดีในการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน”

ผู้บริหารโรงเรียน ข “ผมไม่ได้เข้ามาโรงเรียนค่อนข้างบ่อย หรือไม่ก็เข้ามาสาย เพราะต้องประสานงานกับสำนักงานเขตพื้นที่เกี่ยวกับงานนโยบาย บางครั้งก็มีประชุม บางครั้งก็เข้ารับการอบรม ทำให้ไม่มีเวลาในการบริหารงานวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการบริหารหลักสูตร การพัฒนาสาระการเรียนรู้ท่องถิ่น การพัฒนาการสอน พุด ได้เลยว่าไม่ได้ดำเนินการอะไรเลย”

ครูโรงเรียน ข “ผู้บริหารไม่ค่อยอุทิศเวลาให้กับการทำางาน หวังผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าผลประโยชน์ของผู้เรียน”

ผู้บริหารโรงเรียน ค “โรงเรียนไม่มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ซึ่งไม่มีสาระการเรียนรู้ท่องถิ่น การส่งเสริมครูในการผลิต/ใช้สื่อขาดความต่อเนื่อง ไม่ชัดเจน การวางแผนและกลไกในการประกันคุณภาพภายในยังไม่มีประสิทธิภาพ”

ครูโรงเรียน ค “ผู้บริหารจะไว้วางใจให้ครูได้บริหารงานวิชาการกันเอง จึงทำให้บทบาทของผู้บริหารในส่วนนี้ไม่ค่อยชัดเจน ซึ่งความจริงแล้วผู้บริหารได้ให้การส่งเสริมสนับสนุนอย่างเต็มที่”

ผู้บริหารโรงเรียน ง “ขาดความร่วมมือกับชุมชนในการวางแผนและกลไกที่ดีในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา พยายามให้ครูผลิตสื่อ ใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอน แต่ครูไม่ค่อยได้ใช้ การเริ่มทำอะไรใหม่ ๆ ยังขาดความร่วมมือจากครู”

ครูโรงเรียน ง “ชุมชนมีความรู้น้อย การประสานความร่วมมือทางวิชาการค่อนข้างลำบาก ความจริงครูอย่างให้ความร่วมมือกับผู้บริหารทุกเรื่อง แต่ผู้บริหารยังขาดการส่งเสริมสนับสนุนอย่างจริงจัง ความมีการติดตาม มิใช่สั่งแต่ลักษณะที่ทำกันไปเองตามยถากรรม”

ผู้บริหารโรงเรียน จ “การพัฒนาสาระการเรียนห้องถิ่นยังไม่ชัดเจน การวางแผนและกลไกในการประกันคุณภาพภายในยังไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชน”

ครูโรงเรียน จ “คณะกรรมการสถานศึกษา และชุมชนยังไม่ได้ให้ความร่วมมือในการวางแผนและกลไกในการประกันคุณภาพภายในอย่างเต็มที่ เพราะไม่ค่อยมีความรู้ ส่วนการพัฒนาสาระการเรียนรู้ท่องถิ่น ครูยังขาดความรู้ ความเข้าใจทำไม่ถูก คนโน้นบอกย่าง คนนี้บอกย่าง ไม่รู้จะเชื่อใคร ต้องทำเป็นหลักสูตรหรือไม่ หรือสอดแทรกไว้ในหน่วยการเรียนรู้กับลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ”

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและลำดับความสำคัญของปัจจัยการดำเนินงานตาม มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระ域ง ด้านผู้บริหาร มาตรฐานที่ 11 สถานศึกษามี การจัดองค์กร โครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบ ครบวงจรให้บรรลุ เป้าหมายการศึกษา

ปัจจัยการดำเนินงานตามมาตรฐานที่ 11		$n = 15$	ระดับปัจจัย	ลำดับ
		\bar{X}	SD	
1.	สถานศึกษามีการจัดองค์กร โครงสร้างการบริหาร และระบบการบริหารงานที่มีความคล่องตัวสูงปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม	2.33	.49	น้อย 4
2.	สถานศึกษามีการบริหารเชิงกลยุทธ์	2.33	.49	น้อย 3
3.	สถานศึกษามีการบริหารโดยใช้หลักการมีส่วนร่วม และมีการตรวจสอบ ถ่วงคุณ	2.40	.51	น้อย 2
4.	สถานศึกษามีระบบและดำเนินการประกันคุณภาพภายในเป็นไปตามกฎหมาย	2.47	.92	น้อย 1
		2.38	.60	น้อย

จากตารางที่ 19 แสดงว่าปัจจัยการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมิน คุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระ域ง ด้านผู้บริหาร มาตรฐานที่ 11 มีปัจจัยการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับน้อย รายตัวบ่งชี้อยู่ในระดับน้อยทุกตัว บ่งชี้ และเมื่อเรียงลำดับปัจจัยตามตัวบ่งชี้จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกพบว่า ลำดับที่ 1 คือ สถานศึกษามีระบบและดำเนินการประกันคุณภาพภายในเป็นไปตามกฎหมาย ลำดับที่ 2 คือ สถานศึกษามีการบริหารโดยหลักการมีส่วนร่วม และมีการตรวจสอบและถ่วงคุณ และลำดับที่ 3 คือ สถานศึกษามีการจัดองค์กร โครงสร้างการบริหาร และระบบการบริหารงานอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงเหตุปัจจัยที่เป็น ปัจจัยในการดำเนินงาน ดังนี้

ผู้บริหาร โรงเรียน ก “สถานศึกษายังขาดความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา การตรวจและทบทวนคุณภาพ ตลอดจน การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา การบริหารแบบมีส่วนร่วมข้างไม่เป็นรูปธรรมอย่าง

ข้อเจน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานยังไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง”

ครูโรงเรียน ก “การจัดระบบบริหารและสารสนเทศไม่เป็นปัจจุบัน ไม่มีระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารที่ถูกต้องและทันต่อการใช้งาน”

ผู้บริหารโรงเรียน ข “ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร ไม่เป็นปัจจุบัน การนิเทศติดตาม และประเมินผลงานไม่ต่อเนื่อง ไม่ได้นำข้อมูลและผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงงาน”

ครูโรงเรียน ข “คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานยังไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีการประชุมร่วมกันเพียงปีละ 2 ครั้ง โรงเรียนมีการประกันคุณภาพภายใน แต่ไม่ได้นำผลตรวจติดตามไปปรับปรุงปัจจุบันคุณภาพสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง”

ผู้บริหารโรงเรียน ค “โครงสร้างการบริหารงานไม่ชัดเจน ไม่มีคำสั่งมอบหมายงานเป็นลายลักษณ์อักษร การนิเทศติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนไม่ต่อเนื่อง คณะกรรมการสถานศึกษายังไม่ทราบบทบาทหน้าที่ของตน ระบบการตรวจสอบภายในไม่ชัดเจน”

ครูโรงเรียน ค “การดำเนินการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนไม่เป็นระบบครบวงจรตามกระบวนการ PDCA และ ไม่ต่อเนื่อง คณะกรรมการสถานศึกษายังไม่ทราบว่า ตนเองมีหน้าที่อะไร แต่ก็ให้ความร่วมมือเสมอ เชิญมาลงมา ไม่เชิญก็ไม่มาระบบการตรวจสอบยังไม่มีคุณภาพ”

ผู้บริหารโรงเรียน ง “การนิเทศติดตามและประเมินผลเปรียบเทียบกับเป้าหมายตามแผนงานที่ได้กำหนดนั้น ทำบ้างไม่ทำบ้างตามความเหมาะสม เรื่องไหนสำคัญก็จะติดตาม เรื่องไหนไม่สำคัญก็ค่อยมาสรุปกันภายหลัง ส่วนการนำข้อมูลและผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินใจ และปรับปรุงงานคุณภาพมีอนุญาต ไม่ค่อยได้นำมาใช้”

ครูโรงเรียน ง “ในด้านการประกันคุณภาพภายใน มีปัญหาอยู่ที่ไม่ได้นำผลการประเมินไปปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ส่วนการบริหาร โดยใช้หลักการมีส่วนร่วมนี้ มีปัญหาที่คณะกรรมการสถานศึกษาไม่ได้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะในส่วนของการพัฒนา งานวิชาการจะไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมเลย เพราะความรู้น้อย จะมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม สัมมนาหรือกับชุมชนเท่านั้น”

ผู้บริหารโรงเรียน จ “โรงเรียนมีข้อบกพร่องที่ไม่ได้นำผลการประเมินคุณภาพภายใน และภายนอกมาใช้ เรื่องใดที่คิดว่าดีแล้วก็จะดำเนินการต่อไป เรื่องใดที่คิดว่าถูกจะไม่ได้เรื่องได้การกีดจังหวัดก่อน ไม่ค่อยมีแบบแผนรองไว้มากนักนัก จึงเห็นว่าการบริหาร ไม่ค่อยจะเป็นระบบ”

ครูโรงเรียน จ “ผู้บริหารจะทำงานแบบเรียบง่าย ไม่มีแบบแผน การบริหารงานจึงคุ้นเคยกันว่าไม่เป็นระบบ ไม่ชัดเจน ซึ่งส่วนใหญ่จะพบปัญหาว่า ไม่มีการนิเทศติดตาม ตรวจสอบประเมินผล และ ไม่นำผลประเมินมาใช้ เพราะไม่ปรากฏว่ารองรับและหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษร”

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและลำดับความสำคัญของปัญหาการดำเนินงานตาม มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ด้านผู้บริหาร มาตรฐานที่ 12 สถานศึกษามี การจัดกิจกรรมและการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานที่ 12		$n = 15$	ระดับปัญหา	ลำดับ
		\bar{X}	SD	
1.	สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมบริการที่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธุรณะตีความ ค้ายภาพ	2.27	.59	น้อย 3
2.	สถานศึกษามีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	2.40	.74	น้อย 1
3.	สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพ ผู้เรียนอย่างหลากหลาย	2.13	.64	น้อย 2
		2.27	.66	น้อย

จากตารางที่ 20 แสดงว่าปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมิน คุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ด้านผู้บริหาร มาตรฐานที่ 12 มีปัญหาการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับน้อย รายตัวบ่งชี้อยู่ในระดับน้อยทุกตัว บ่งชี้ และเมื่อเรียงลำดับปัญหาตามตัวบ่งชี้จากมากไปหาน้อย พบว่า ลำดับที่ 1 คือ สถานศึกษามี การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ลำดับที่ 2 คือ สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อม บริการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธุรณะตีความค้ายภาพ และลำดับที่ 3 คือ สถานศึกษามีการจัด กิจกรรมส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนอย่างหลากหลาย

สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงเหตุปัจจัยที่เป็น ปัญหาในการดำเนินงาน ดังนี้

ผู้บริหารโรงเรียน ก “โรงเรียนไม่ได้ให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ เนื่องจาก ขาดงบประมาณในการจัดซื้อและบำรุงรักษา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ยังไม่เหมาะสมสมกับ นักเรียน การจัดกิจกรรมส่งเสริมและตอบสนองความสามารถทางวิชาการ ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถพิเศษและความสนใจค่อนข้างน้อย ทั้งนี้ เพราะครุภาระสอนนัดในวิชาที่สอน แต่จำเป็น ต้องสอน และครุภาระไม่มีเวลาเพียงพอที่จะพัฒนานวัตกรรมและสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน”

ครูโรงเรียน ก “ระบบการบันทึกข้อมูลนักเรียนไม่เป็นปัจจุบัน สื่ออุปกรณ์ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ อุปกรณ์ห้องโถงชั้孺 เสียหายขาดงบประมาณในการซ่อมบำรุง อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ คณิต ศิพารถกปล่อยทิ้งไว้ การจัดกิจกรรมส่งเสริมและตอบสนองความสามารถทางวิชาการ ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถพิเศษ และความสนใจให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มศักยภาพมีน้อย”

ผู้บริหารโรงเรียน ข “การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพของผู้เรียนไม่หลากหลาย การส่งเสริมและพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้และสื่ออุปกรณ์การเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ไม่ค่อนข้าง ระบบการนิเทศการสอนไม่ต่อเนื่อง”

ครูโรงเรียน ข “การจัดการเรียนการสอนยังไม่นเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูไม่ค่อยได้รับ การนิเทศ ขาดการชี้แนะ กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีน้อย ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการอยู่ในสภาพที่ยังใช้ ไม่ได้ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ไม่เพียงพอ”

ผู้บริหารโรงเรียน ค “การจัดกิจกรรมยังไม่หลากหลายและยังไม่ค่อยสอดคล้องกับ ความสนใจของนักเรียน การจัดทำแบบบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อส่งเสริม/แก้ไขปัญหา นักเรียนเป็นรายบุคคล ไม่เป็นปัจจุบัน ยังไม่สามารถให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่าง เพียงพอ”

ครูโรงเรียน ค “การทำรายงานเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ ภาระสำรวจธรรมชาติ การทำอาหาร ไม่สอดคล้องกับความสนใจของเด็ก การจัดทำรายงานพฤติกรรม พัฒนาการของนักเรียนไม่ สม่ำเสมอ การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพของผู้เรียนยังไม่เพียงพอ”

ผู้บริหารโรงเรียน ง “ได้วางระบบการพัฒนางานวิชาการไปแล้ว แต่ยังไม่ได้เริ่ม ดำเนินการ ทำให้ผลการดำเนินการไม่ชัดเจน ระบบการนิเทศการเรียนการสอนไม่ก่อให้เกิด การพัฒนา ครูไม่ได้นำผลการนิเทศไปใช้ ยังไม่ได้จัดให้เด็กใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานที่ มากนัก”

ครูโรงเรียน ง “โรงเรียนยังไม่มีรายวิชาให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสนใจ ไม่มี นวัตกรรม สื่ออุปกรณ์ไม่เพียงพอ มีการนำแหล่งเรียนรู้และกฎหมายมาใช้ในการเรียน การสอนค่อนข้างน้อย ผู้บริหารขาดการนิเทศติดตามผลการเรียนการสอนของครู”

ผู้บริหารโรงเรียน จ “การจัดกระบวนการเรียนรู้ยังไม่ส่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัด กิจกรรมไม่กระตุ้น ปลูกเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ฝรั่ง ฝรั่ง ฝรั่ง ครูไม่นำผลการนิเทศไปปรับปรุง การสอน”

ครูโรงเรียน จ “การจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีการ ให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศค่อนข้างน้อย ห้องสมุด และห้องคอมพิวเตอร์ไม่เอื้อต่อการสืบค้น และเรียนรู้ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ไม่เพียงพอ และอยู่ในสภาพที่ใช้การได้น้อยมาก การจัด

กิจกรรมส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนไม่หลากหลาย ขาดการจัดกิจกรรมที่นูรณาการเชื่อมโยงความรู้และทักษะด้านต่าง ๆ กับชีวิตจริงของผู้เรียน

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและลำดับความสำคัญของปัญหาการดำเนินงานตาม มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเด็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระ域อง ด้านผู้บริหาร มาตรฐานที่ 13 สถานศึกษา มีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น มีสื่อการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้

ปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานที่ 13	$n = 15$		ระดับปัญหา	ลำดับ
	\bar{X}	SD		
1. สถานศึกษามีหลักสูตรและเนื้อหาสาระ การเรียนรู้ระดับสาขาวิชา ระดับชาติ และระดับ ท้องถิ่น เหมาะสม สอดคล้องกับหลักสูตร แกนกลางและความต้องการของผู้เรียนและ ท้องถิ่น	2.47	.52	น้อย	2
2. สถานศึกษามีสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม และเอื้อต่อการเรียนรู้	2.60	.51	มาก	1
	2.53	.52	มาก	

จากตารางที่ 21 แสดงว่าปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมิน คุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเด็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระ域อง ด้านผู้บริหาร มาตรฐานที่ 13 มีปัญหาการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก รายตัวบ่งชี้อยู่ในระดับมาก 1 ตัวบ่งชี้ ระดับน้อย 1 ตัวบ่งชี้ และเมื่อเรียงลำดับปัญหาตามตัวบ่งชี้จากมากไปหาน้อยพบว่า ลำดับ ที่ 1 คือ สถานศึกษามีสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ และลำดับที่ 2 คือ สถานศึกษามีหลักสูตรและเนื้อหาสาระการเรียนรู้ระดับสาขาวิชา ระดับชาติ และระดับท้องถิ่น เหมาะสม สอดคล้องกับหลักสูตร แกนกลางและความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น ลดลงกับการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงเหตุปัจจัยที่เป็น ปัญหาในการดำเนินงาน ดังนี้

ผู้บริหาร โรงเรียน ก “หลักสูตรสถานศึกษาซึ่งไม่เหมาะสมกับการนำไปใช้ สาระ

การเรียนรู้ยังไม่ครบถ้วนกับสาระการเรียนรู้ยังไม่มีการแลกเปลี่ยนหรือเขื่อนโยงสื่อการเรียน การสอนจากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น”

ครูโรงเรียน ก “การนำหลักสูตรมาใช้มีขั้นตอนในการดำเนินงานไม่ถูกต้อง คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชน ไม่มีส่วนร่วม”

ผู้บริหารโรงเรียน ข “โรงเรียนไม่เคยมีการประเมินผลการใช้หลักสูตร บีดหนังสือเรียน เป็นหลัก สื่อที่มีอยู่ไม่ได้นำมาใช้อ่านง่ายคุ้มค่า”

ครูโรงเรียน ข “สาระการเรียนรู้ในหลักสูตรยังไม่เหมาะสมกับผู้เรียนและห้องถิ่น สื่ออุปกรณ์ไม่สอดคล้องกับหลักสูตร จึงไม่ได้นำมาใช้”

ผู้บริหารโรงเรียน ค “หลักสูตรสถานศึกษาที่ได้ทำมา 3-4 ปีมาแล้วไม่ได้นำขึ้นมาปีคู่กัน ครูไม่ได้นำมาใช้ ต้องการสอนกีฬาเช่นเดียวกัน บางอย่างที่มีกีฬาไม่คุ้มค่า”

ครูโรงเรียน ค “ครูใช้หนังสือเรียนเป็นหลัก ไม่ได้นำหลักสูตรสถานศึกษามาใช้”

ผู้บริหารโรงเรียน ง “โรงเรียนยังขาดสื่อเทคโนโลยีและสื่อสารสนเทศที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ มีสื่อภูมิปัญญาท้องถิ่นที่หลากหลายแต่ไม่ได้นำมาใช้ หลักสูตรสถานศึกษาตั้งแต่ร่วมจัดทำกันมาไม่เคยพัฒนา ปรับปรุง”

ครูโรงเรียน ง “สาระการเรียนรู้ไม่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา ไม่ทันสมัย ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและห้องถิ่น สื่อเทคโนโลยีไม่เพียงพอ บางส่วนจะถูกนำมาใช้ในงานธุรกิจและการวิชาการ ขาดจงใจประเมินในการจัดซื้อ”

ผู้บริหารโรงเรียน จ “โรงเรียนขาดสื่อการสอนที่ทันสมัย นวัตกรรม และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ ไม่ได้ประเมินผลการใช้หลักสูตร”

ครูโรงเรียน จ “นักเรียนขาดโอกาสทางการเรียนรู้กับสื่อที่ทันสมัย และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาคุณภาพของเด็ก สาระการเรียนรู้บางหน่วย ไม่เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนและห้องถิ่น”

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย ความเปี่ยมเบนมาตรฐานและลำดับความสำคัญของปัญหาการดำเนินงานตาม มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ด้านผู้บริหาร มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษา ส่งเสริมความสัมพันธ์ และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา

ปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานที่ 14		$n = 15$	ระดับปัญหา	ลำดับ
		\bar{X}	SD	
1.	สถานศึกษามีระบบกลไกในการส่งเสริม ความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน ในการพัฒนาการศึกษา	2.40	.74	น้อย 1
2.	สถานศึกษามีกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนา การศึกษา	2.40	.74	น้อย 2
		2.40	.74	น้อย

จากตารางที่ 22 แสดงว่าปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมิน คุณภาพภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ด้านผู้บริหาร มาตรฐานที่ 14 มีปัญหาการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับน้อย รายตัวบ่งชี้อยู่ในระดับน้อยทุกดัว บ่งชี้ และเมื่อเรียงลำดับปัญหาตามตัวบ่งชี้มากไปหาน้อย พบว่า ลำดับที่ 1 คือ สถานศึกษามี ระบบกลไกในการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา ลำดับที่ 2 คือ สถานศึกษามีกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนา การศึกษา

สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวถึงเหตุปัจจัยที่เป็น ปัญหาในการดำเนินงาน ดังนี้

ผู้บริหาร โรงเรียน ก “โรงเรียนไม่การแต่งตั้งผู้รับผิดชอบงานความสัมพันธ์กับชุมชน อย่างชัดเจน เป็นที่รู้กันภายในว่า ให้จะเป็นผู้ประสานงาน และจะไม่มีรูปแบบการประเมินผล ใช้วิธีการสังเกตความร่วมมือ”

ครูโรงเรียน ก “เวลาโรงเรียนมีงานร่วมชุมชน ทุกคนจะร่วมมือกันทำงาน ซึ่งชุมชนจะ ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีเช่นกัน ที่ผ่านมาโรงเรียนได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากเจ้าอาวาส วัดแม่น้ำคู่ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่น้ำคู่ บริษัทอสเตรลิน โพลิเพคจำกัด และธนาคารแห่ง

ประเทศไทย ปัญหาของโรงเรียนก็คือไม่ได้วางแผนล่วงหน้า เป็นแผนเฉพาะกิจ”

ผู้บริหาร โรงเรียน ข “โรงเรียนไม่ได้นำข้อมูลและผลการประเมินไปใช้ในการตัดสินใจ และปรับปรุงงาน และ ไม่สามารถเป็นศูนย์กลางในการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ในชุมชนได้ เพราะกำลังบุคลากรไม่พอเพียง และชุมชนอยู่กรุงรัช雅”

ครูโรงเรียน ข “ชุมชนให้ความช่วยเหลือโรงเรียนในด้านการเงิน การจ้างครูอัตราจ้าง เชิญภูมิปัญญาท้องถิ่นมาช่วยสอน ในขณะเดียวกัน โรงเรียนก็ได้ให้ความร่วมมือกับชุมชนอย่างเต็มที่”

ผู้บริหาร โรงเรียน ค “โรงเรียนไม่มีหน่วยงานและผู้รับผิดชอบในการประสานงาน ความสัมพันธ์กับชุมชนที่ชัดเจน ไม่มีระบบรองรับ ไม่มีการประเมินระบบและกลไกในการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา”

ครูโรงเรียน ค “ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมค่อนข้างน้อย ขาดการประสานงาน ความรู้ ความเข้าใจที่ตรงกัน รวมทั้งไม่ทราบบทบาทหน้าที่ของตน คือ บทบาทของสถานศึกษามีต่อชุมชน และชุมชนมีต่อสถานศึกษา”

ผู้บริหาร โรงเรียน ง “โรงเรียนอยู่ห่างไกลจากตัวจังหวัด ไม่มากนัก ชุมชนด้านหน้าโรงเรียนค่อนข้างจริงจัง การคุณภาพและความต้องการของชุมชนนี้ ไม่ได้น้อยทำให้ไม่สามารถให้ความร่วมมือ ร่วมกิจกรรมของสถานศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง”

ครูโรงเรียน ง “ชุมชนมีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้น ทำให้เด็กได้รับความรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายนอก แต่ในขณะเดียวกันก็ส่งผลกระทบ สื่อเทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสมทำให้เด็กลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่ดี ขาดคุณธรรมที่เหมาะสมสูงต้อง และโรงเรียนไม่เคยมีการประเมินระบบและกลไกในการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษาเดีย”

ผู้บริหาร โรงเรียน จ “โรงเรียนมีแผนงาน มีผู้รับผิดชอบ มีกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนเป็นอย่างดี เพียงแต่ไม่ได้ประเมินระบบและกลไกในการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษาและนำผลการประเมินมาใช้เท่านั้น”

ครูโรงเรียน จ “โรงเรียนมีกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนที่ดีมาก มีการประสานความร่วมมือทุกกิจกรรมทั้งภายในและภายนอก ”

ตอนที่ 2 รูปแบบการพัฒนางานตามมาตรฐานการศึกษา เพื่อการประเมินภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง จากการศึกษาโดยการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญแบบเจาะลึก ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาปัญหาจากกลุ่มตัวอย่างในตอนที่ 1

รายงานมาตรฐาน เป็นประเด็นของการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญ ได้ให้ข้อสรุปและรูปแบบการพัฒนาตามมาตรฐานการศึกษา เพื่อการประเมินภายนอกของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง รายงานมาตรฐานดังนี้

ຕ້ານຜົມເຮັດ

มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ประเด็นปัญหาสำคัญ
เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้

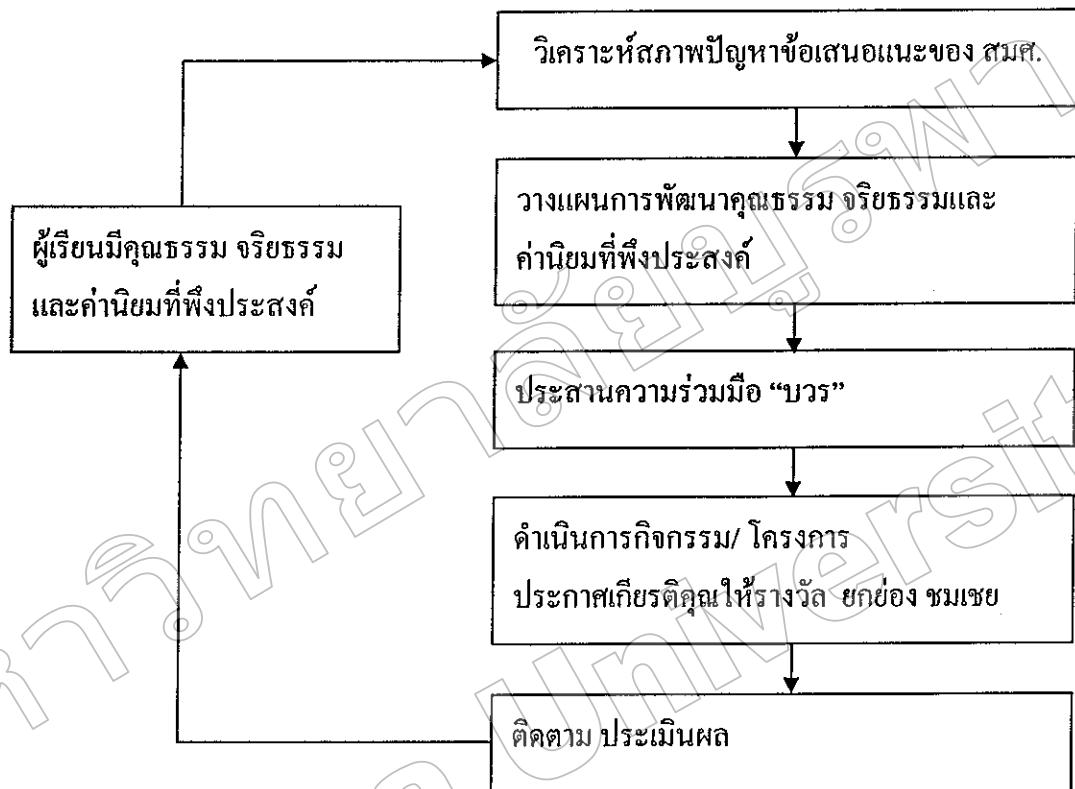
อันดับหนึ่ง ผู้เรียนมีความประทับใจ และการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เน่วทางแก้ไข คือ ควรดำเนินการพัฒนาเป็นรูปธรรม เช่น กิจกรรมอบรมทรัพย์ โครงการรีไซเคิล โครงการมาตรฐานการประทับน้ำ ไฟฟ้า และสาธารณูปโภค อื่น ๆ โครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นต้น โดยวางแผนงานไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปี และนำมาดำเนินการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสถานศึกษาสามารถสอดแทรกในการจัดการเรียนการสอน การอบรมตอนเข้าเดวทุกวัน เน้นย้ำให้ผู้เรียนปฏิบัติงานเป็นนิสัย ให้ผู้เรียนมีความประทับใจและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

อันดับสอง ผู้เรียนมีวินัย และมีความรับผิดชอบ แนวทางแก้ไข คือ ปลูกฝังความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบในหน้าที่ ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และการปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด เช่น การทึ่งยะ การแต่งกาย การไว้ทรงผม การใส่เครื่องประดับ การรักษาหนังสือในห้องสมุด ไม่จมอย ไม่ฉีกทำลาย และการช่วยกันรักษาทรัพย์สินส่วนรวมของโรงเรียน วางแผนภาระน้ำหนักในการรับประทานอาหาร และการใช้โรงอาหาร รับประทานอาหารหมุนเวียน ไม่หลอกหลอน การไม่ส่งเตียงดัง ไม่เล่นกันในขณะรับประทานอาหาร เป็นต้น โดยสร้างจิตสำนึกด้วยตนเอง ไม่ต้องรอคำสั่งหรือคำตักเตือนจากครู และควรมีการสรุปผลการปฏิบัติตามกฎระเบียบทั่วไป ไว้ทุกครั้ง ส่วนในกรณีที่ผู้เรียนมาโรงเรียน ไม่ทันเวลาเข้าແcue เครื่องพองชาติ จำานวนมาก ให้สถานศึกษาศึกษาสภาพปัญหา และหาแนวทางแก้ไข นอกจากรับผิดชอบแล้ว ป้องกัน ติดตามนักเรียนที่มีพฤติกรรมในการเรียนไม่ทันเวลาอย่างเข้มงวด

อันดับสาม ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์ แนวทางแก้ไข คือ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความซื่อสัตย์สุจริต ต่อตนเองและผู้อื่น ความมีใจเมตตากรุณา โอบอ้อมอารี เอื้อเพื่อเพื่อแผ่และเติมสร้างเพื่อส่วนรวม รู้จักการให้ แสดงออกถึงการมีน้ำใจ แบ่งปัน สิ่งของเพื่อผู้อื่น โดยจัดกิจกรรมยกย่องชมเชยนักเรียนที่มีความซื่อสัตย์สุจริต เก็บทรัพย์สินหรือ สิ่งของของผู้อื่น ได้ไม่นำมาเป็นของตน ไม่ทุจริต ไม่ลอกการบ้าน ประกาศคุณงามดี ยกย่อง ชมเชยหน้าเสาธง จัดกิจกรรมประมวลหรือให้รางวัlnักเรียนที่มีความประพฤติดี เรียนร้อย โครงการ โรงเรียนวิถีพุทธ กิจกรรมค่ายพุทธบูตร กิจกรรมวันสำคัญและประเพณีทางศาสนา กิจกรรมการบริจาค กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและปฏิบัติ

อย่างจริงจัง

จากแนวทางแก้ไข จึงเสนอรูปแบบของการพัฒนาตามมาตรฐานที่ 1 ดังภาพที่ 11

ภาพที่ 11 รูปแบบของการพัฒนาตามมาตรฐานที่ 1

มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีสุขนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี ประเด็นปัญหาสำคัญ
เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้

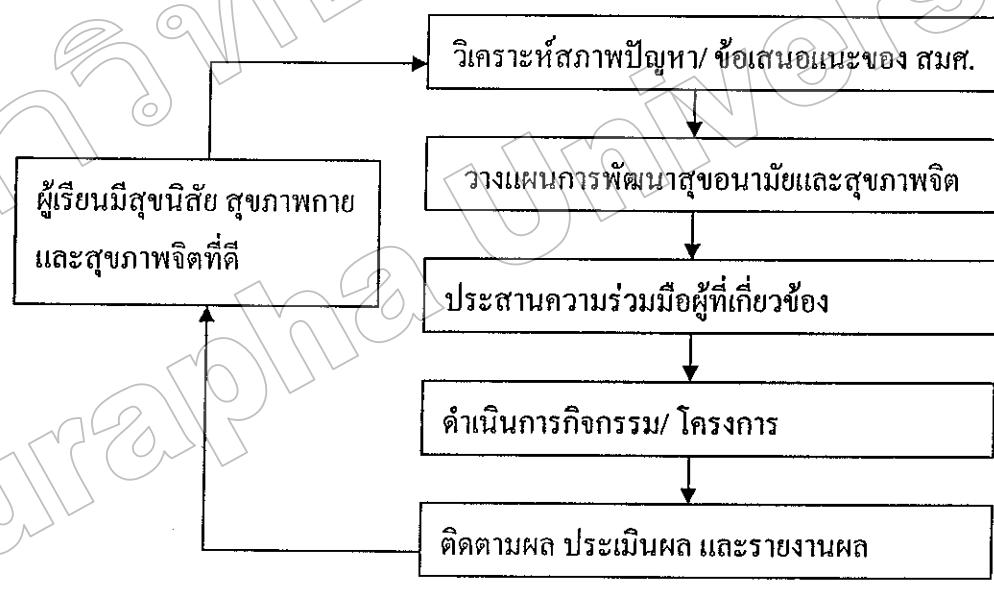
อันดับหนึ่ง ผู้เรียนรู้จักดูแลสุขภาพ สุขนิสัย และออกกำลังกาย อย่างสม่ำเสมอ
แนวทางแก้ไข คือ จัดกิจกรรม โรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ ควบคุมคุณภาพของอาหาร บนม น้ำดื่ม โดยส่งเสริมการออกกำลังกาย นอกสถานที่ รวมถึงจัดกิจกรรมเพื่อบริการค้านสุขภาพแก่นักเรียนเพิ่มเติมจากข้อกำหนดของสาธารณสุข เช่น การตรวจวัดสายตา และทดสอบการได้ยินให้นักเรียนโดยทั่วถึง ให้ผู้เรียนตรวจสุขภาพประจำปี โดยประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขอย่างต่อเนื่อง จัดกิจกรรมรณรงค์ค้านยาเสพติด พร้อมกับให้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับโทษของยาเสพติดและสิ่งมอมเมาต่าง ๆ ทักษะในการปฏิเสธ และชักชวนไม่ให้เพื่อนเสพยาเสพติด รู้จักประโภชน์และโทษของการใช้อินเทอร์เน็ตและเกมคอมพิวเตอร์ รวมทั้งการปลูกจิตสำนึกแห่งความปลดภัยใน

ชีวิต และทรัพย์สิน การปฏิบัติดนอย่างถูกต้อง รักนวลดส่วนตัวหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่เป็นอันตราย มุ่งการพนันการระมัดระวังตนในการใช้ชีวิตประจำวัน การใช้ยาดานพาหนะ โดยสถานศึกษาจะต้องเฝ้าระวังเป็นพิเศษ อาจตั้งสาธารณูปกรเรียน เครือข่ายผู้ปกครองในการช่วยกันสอดส่องคุ้มครอง

อันดับสอง ผู้เรียนมีความมั่นใจ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม และให้เกียรติผู้อื่น แนวทางแก้ไข คือ เสริมสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียน โดยครุภัยให้การชี้แนะ ให้กำลังใจ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกด้วยการรายงานหน้าชั้นเรียนทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม การนำเสนอผลงานของผู้เรียน การอภิปราย การได้ฟัง การพูดหน้าสาธารณะในตอนเช้า การแสดงบนเวทีที่ในสถานศึกษาและชุมชน เป็นต้น ผลักดันเป็นผู้นำและผู้ตาม ยอมรับความสามารถของตนเองและเพื่อน ๆ

อันดับสาม ผู้เรียนมีน้ำหนัก ล้วนสูง มีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์มาตรฐาน แนวทางแก้ไข คือ ส่งเสริมการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การดื่มน้ำเป็นประจำ

จากแนวทางแก้ไข จึงเสนอรูปแบบของการพัฒนางานตามมาตรฐานที่ 2 ดังภาพที่ 12

ภาพที่ 12 รูปแบบของการพัฒนางานตามมาตรฐานที่ 2

มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา ประเด็น ปัญหาสำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้

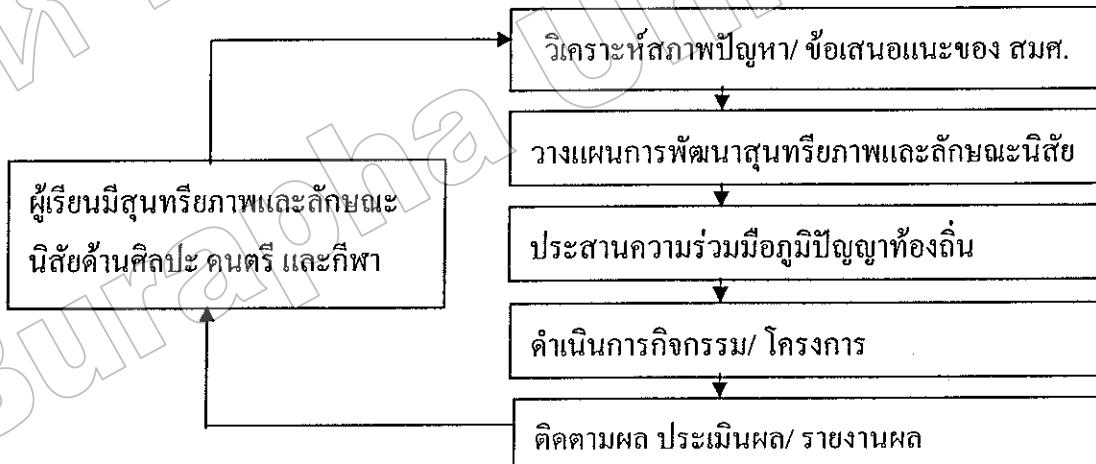
อันดับหนึ่ง ผู้เรียนมีความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปะวัฒธรรม และประเพณีที่ดีงามของท้องถิ่นและของไทย แนวทางแก้ไข คือ ส่งเสริมการเรียนรู้จากครุภัยปัญญาท้องถิ่นด้านศิลปะ ดนตรี/ นาฏศิลป์ และกีฬา/ นันทนาการ ปลูกฝังให้ผู้เรียน恐怖นักถึงความสำคัญ สร้าง

จิตสำนึกให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของศิลป์วัฒนธรรมและประเพณีที่ดีงามของท้องถิ่นและของไทย ร่วมกันอนุรักษ์ให้คงอยู่สืบไป โดยจัดกิจกรรมส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง และนำพาผู้เรียนเข้าร่วม กิจกรรมทางด้านศิลป์วัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ

อันดับสอง ผู้เรียนมีความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปะ แนวทางแก้ไข คือ จัด กิจกรรมชุมนุม ฝึกฝนการวิพากษ์วิจารณ์งานศิลป์ ให้การส่งเสริม สนับสนุนการประกวดผลงานด้าน ศิลปะ การส่งผู้เรียนเข้าร่วมแข่งขันในระดับต่าง ๆ

อันดับสาม ผู้เรียนมีความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมด้านคนครี/ นาฏศิลป์โดยไม่ขาดหลัก ศาสนา แนวทางแก้ไข คือ พัฒนาผู้เรียนให้แสดงออกด้านคนครี/ นาฏศิลป์ตามศักยภาพ สร้างผลงาน ด้านคนครี/ นาฏศิลป์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ได้แสดงออก สามารถพัฒนาตนเองให้บรรลุเป้าหมายสูงขึ้น เพื่อให้สามารถนำไปใช้พัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง อย่างต่อเนื่อง โดยจัดกิจกรรมชุมนุม การประกวด การแข่งขัน เข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนเป็นประจำ ทึ้งในงานมหกรรมและอวมงคลต่าง ๆ เข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเป็นต้น

หากแนวทางแก้ไข จึงเสนอรูปแบบของการพัฒนางานตามมาตรฐานที่ 3 ดังภาพที่ 13

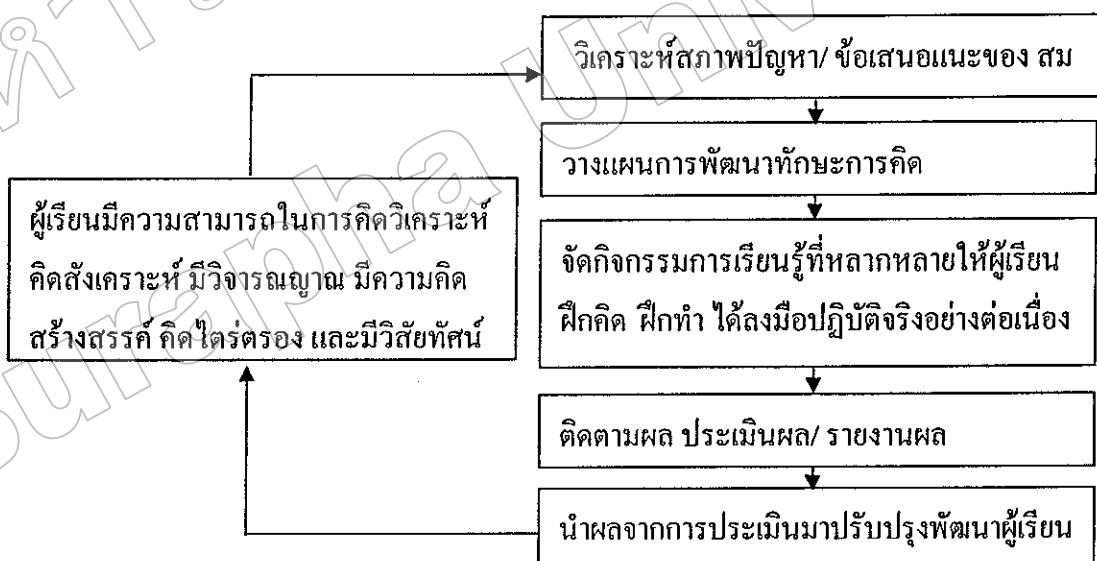
ภาพที่ 13 รูปแบบของการพัฒนางานตามมาตรฐานที่ 3

มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ ประเด็นปัญหาสำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้

อันดับหนึ่ง ผู้เรียนมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ สรุปความ คิดเห็นอย่างเป็น ระบบ และมีการคิดแบบองค์รวม อันดับสอง ผู้เรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิด

ไตร์ต่อง และอันดับสาม ผู้เรียนมีทักษะในการคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ แนวทางแก้ไข คือ สถานศึกษาควรพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการคิด โดยให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมการสาขิต การทดลอง การแสดงละคร การแสดงบทนาบทสนุก กิจกรรม โครงการ การใช้สถานการณ์จำลอง การใช้ศูนย์การเรียน การเขียนผังโน้ตทัศน์ การเขียนเรียงความ การสรุปความ การวิเคราะห์ปัจจัย การรายงาน การอภิปราย ฝึกการวิเคราะห์ปัจจัย สถานการณ์ เหตุการณ์ จากบทความ หนังสือพิมพ์ให้ผู้เรียนสามารถวิพากษ์ วิจารณ์ รู้จักแยกแยะ เปรียบเทียบ ประมวล ความน่าเชื่อถือ เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ต่าง ได้พิสูจน์ ได้ทดสอบ ได้เห็นสิ่งที่เรียนรู้ อย่างเป็นรูปธรรม ประจักษ์ชัดด้วยตาตนเอง ได้ฝึกคิด ฝึกทำ ได้ลงมือปฏิบัติจริง รู้จักวางแผน รู้จัก ขั้นตอนของการทำงาน แสวงหาคำตอบ และรู้จักวิธีการในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง และกล้าตัดสินใจ จากสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และเกิดความ กระตือรือร้นในการเรียนรู้ มีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล สรุปผล และรายงานผล นำผลจากการ ประเมินมาปรับปรุงพัฒนาแก้ไข ผู้เรียนเป็นรายบุคคล

จากแนวทางแก้ไข จึงเสนอรูปแบบของการพัฒนางานตามมาตรฐานที่ 4 ดังภาพที่ 14

ภาพที่ 14 รูปแบบของการพัฒนางานตามมาตรฐานที่ 4

มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร ประเด็นปัญหาสำคัญ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้

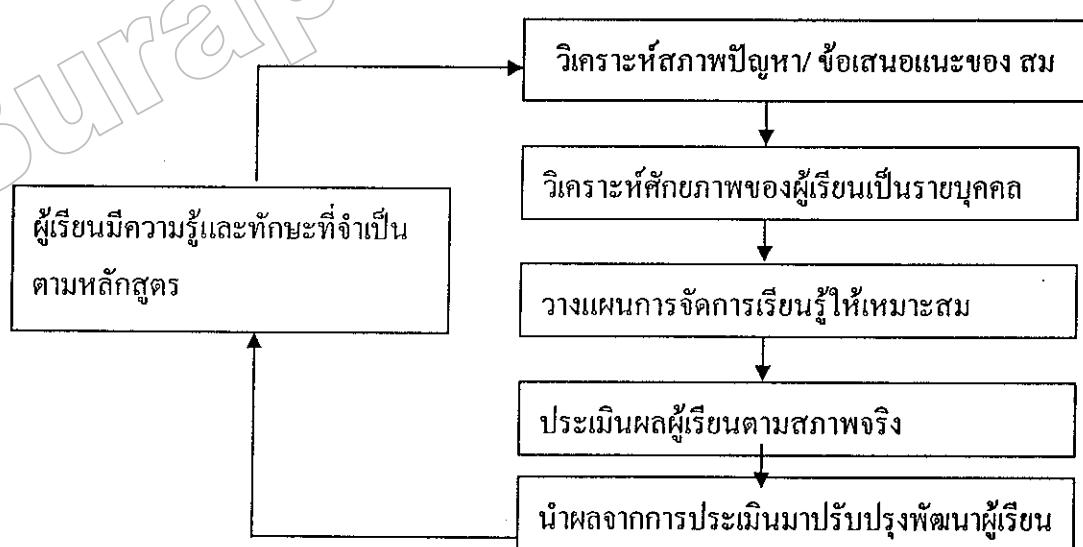
อันดับหนึ่ง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) อันดับสอง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และอันดับสาม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามลำดับ แนวทางแก้ไข คือ

1. สถานศึกษาควรพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น โดยดำเนินการจัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริมกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ได้ระดับคุณภาพปรับปรุงและพอใช้อ่าย่างเร่งด่วน แยกกลุ่มผู้เรียนเก่ง ปานกลาง ปรับปรุง โดยเฉพาะกลุ่มปรับปรุงควรปรับพื้นฐานความรู้ใหม่ สร้างรากฐานที่แข็งแกร่ง จากนั้นไปสู่ยาก เสริมสร้างกำลังใจ ให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่ดี เรียนรู้อย่างมีความสุข มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง

2. สถานศึกษาต้องปรับพฤติกรรมในการเรียนรู้ของผู้เรียนและเปลี่ยนวิธีการสอนของครุพั่งด้านกระบวนการ และการใช้สื่อที่หลากหลาย ให้เหมาะสมกับสภาพจริงในการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งการส่งเสริม กระตุ้น เสริมแรงให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น มีส่วนร่วมในกิจกรรม มีความรับผิดชอบในด้านการเรียน การอ่านหนังสือและการทบทวนบทเรียน มีความใฝ่รู้ ไฟร์เซน หมั่นแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ให้มากยิ่งขึ้น

3. พัฒนาระบบประเมินผลการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสภาพจริงของผู้เรียน และการพัฒนาเครื่องมือในการประเมิน ให้มีความหลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลของผู้เรียนรอบด้านที่สอดคล้องกับสภาพจริง และที่สำคัญ ควรนำผลการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนมาวิเคราะห์เป็นรายบุคคล ศึกษาสภาพปัญหา และปรับแผนการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนกระบวนการจัดการเรียนการสอน สื่อ ใบความรู้ ใบงาน แบบฝึก ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม และจดบันทึกหลังจากการจัดกิจกรรมอย่างเป็นระบบ เพื่อนำข้อมูลมาสร้างนวัตกรรม พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ มีความรู้และทักษะ เติมความคักคายภาพ

จากแนวทางเกี้ยวกับ จัดเสนอรูปแบบของการพัฒนางานตามมาตรฐานที่ 5 ดังภาพที่ 15

ภาพที่ 15 รูปแบบของการพัฒนางานตามมาตรฐานที่ 5

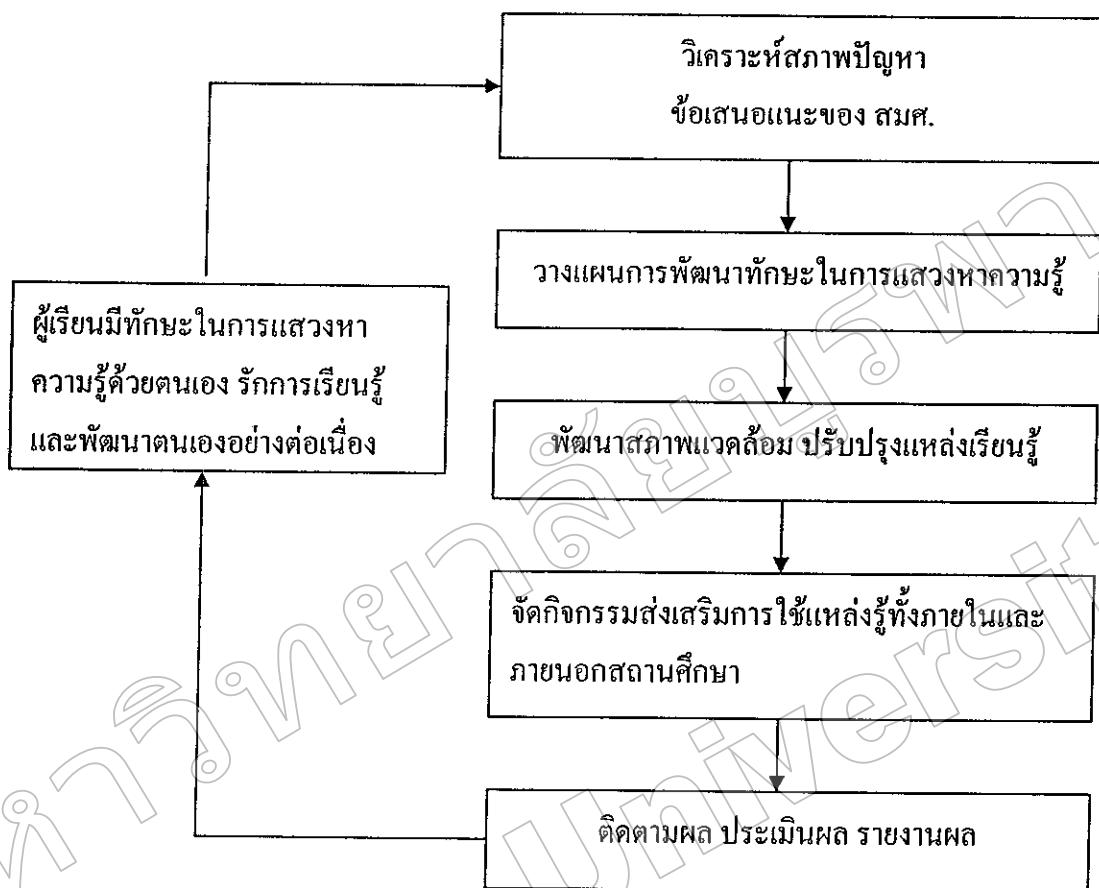
มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ประเด็นปัญหาสำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้

อันดับหนึ่ง ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน สนใจแสวงความรู้จากแหล่งต่าง ๆ รอบตัว แนวทางแก้ไข คือ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรักการอ่าน โดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในแต่ละห้องเรียน จัดทำหนังสือเสริมปัญญา สารคดี บุคคลสำคัญ ประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ จัดมุมห้องเรียน เป็นมุมหนังสือ หรือตามมุมต่าง ๆ ภายในสถานศึกษาให้เพียงพอ มีบรรณารักษ์ประจำห้องฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักกับค้นคว้าจากมุมหนังสือที่จัดไว้ ปัจจัยที่สำคัญ คือ ครุต้องปลูกฝังนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งภายในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่ไม่มีเพียงแต่ในห้องเรียนเท่านั้น แต่เมื่อที่อื่น ๆ ด้วย นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ โทรศัพท์ อินเตอร์เน็ต เป็นต้น แล้วนำความรู้ที่ได้มาเผยแพร่โดยอาจนำเสนอในลักษณะการเล่าสู่กันฟัง การจัดบอร์ด หรือการตอบปัญหา โดยมอบรางวัลตามความเหมาะสม เพื่อสนับสนุนให้กำลังใจที่จะปฏิบัติต่อไปในอนาคต

อันดับสอง ผู้เรียนใฝ่รู้ฝรีบิน สนูกับการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ แนวทางแก้ไข คือ ปรับปรุงห้องปฏิบัติการต่าง ๆ เช่น ห้องโถง ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องวิทยาศาสตร์ ตลอดจนห้องเรียนให้มีบรรยากาศ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยจัดห้องประเมณใน การซ้อมบำรุงสรุดุรภัยต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ ซึ่งจะเกิดประโยชน์อย่างมากกับผู้เรียน พัฒนาระบบไอที โดยเฉพาะการติดตั้งอินเตอร์เน็ตให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้ามากยิ่งขึ้น

อันดับสาม ผู้เรียนสามารถใช้ห้องสมุด ใช้แหล่งความรู้ สื่อต่างๆ ทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษา แนวทางแก้ไข คือ ปลูกฝังการใช้ห้องสมุด โดยจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ให้รางวัล นักอ่านประจำปี/เดือน/ปี และให้รู้จักการบันทึกความรู้ การสรุปความรู้จากเรื่องที่อ่าน ให้ผู้เรียนแต่ละคนมีสมุดบันทึกประจำตัว เพื่อบันทึกเรื่องราว ตั้งที่พบเห็นจากแหล่งเรียนรู้ และสื่อต่าง ๆ ทั้งโทรศัพท์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ วารสาร และอื่น ๆ ที่มีอยู่อย่างหลากหลายทั้งภายในและภายนอก สถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

จากแนวทางแก้ไข จึงเสนอรูปแบบของการพัฒนางานตามมาตรฐานที่ 6 ดังภาพที่ 16

ภาพที่ 16 รูปแบบของการพัฒนางานตามมาตรฐานที่ 6

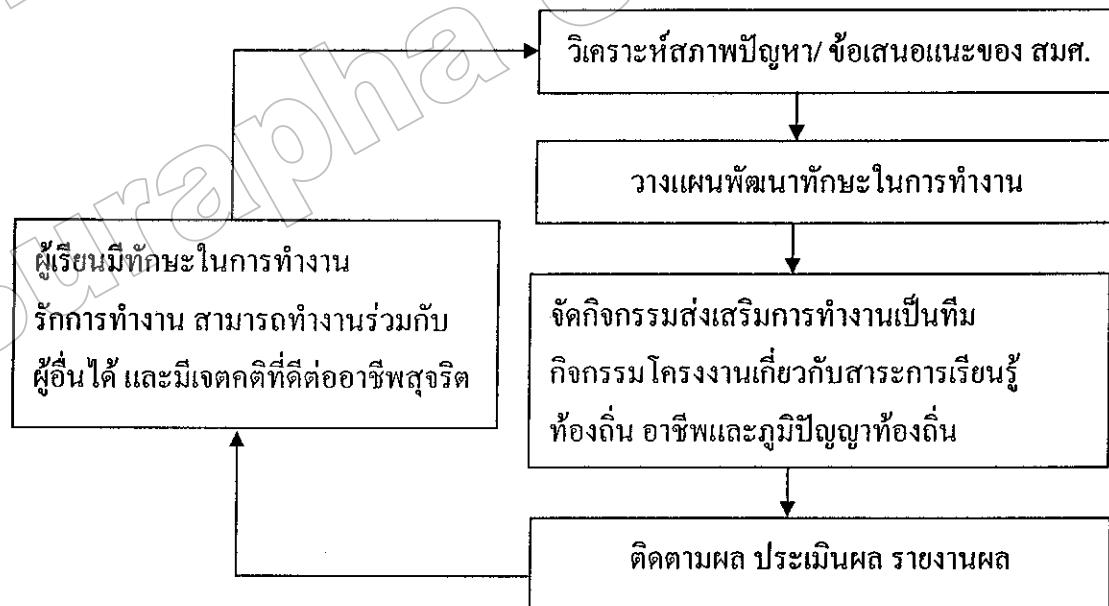
มาตรฐานที่ 7 ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต ประเด็นน้ำใจให้กับผู้เรียน สำหรับผู้เรียน 3 ลำดับ ดังนี้ อันดับหนึ่ง ผู้เรียนสามารถวางแผน ทำงานตามลำดับขั้นตอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางแก้ไข คือ ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาเรียนรู้จากการทำโครงการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โครงการที่เกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ ในห้องถัน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิด การสังเกต การสำรวจ การทดลองรู้จักวางแผน ขั้นตอนของการทำงาน และรู้จักวิธีการในการแก้ปัญหา มีความคิดสร้างสรรค์ที่จะพัฒนาตนเอง และควรบันทึกคิดตามงานทุกขั้นตอนด้วยตนเองหรือกลุ่ม และควรทำอย่างต่อเนื่องจนสามารถสรุปงานได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน และสามารถนำมาเชื่อมโยงกับชีวิตจริงของผู้เรียนได้

อันดับสอง ผู้เรียนรักการทำงาน สามารถปรับตัวและทำงานเป็นทีมได้ แนวทางแก้ไข คือ

จัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกระบวนการกลุ่มให้มาก เพราะการสอนกระบวนการกลุ่มนั้น สามารถฝึกให้ผู้เรียนมีความสามารถ สามารถคิด วิเคราะห์ มีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ คิด ไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ โดยครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ลงบรรจุในแผนการเรียนรู้ สำหรับกระบวนการกลุ่มนั้น ขั้นตอนต้องปฏิบัติเหมือนกันทุกห้องเรียน เพื่อผู้เรียนจะไม่สับสนใน การปฏิบัติ

อันดับสาม ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพสุจริตและทำความรู้เกี่ยวกับอาชีพตนเอง แนวทางแก้ไข คือ ส่งเสริมความรู้เพื่อฐานด้านอาชีพให้กับผู้เรียน ซึ่งต้องดำเนินการอย่างเป็น รูปธรรมต่อเนื่อง โดยสำรวจอาชีพที่มีอยู่ในชุมชน ร่วมกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ช่วยกันพิจารณาอาชีพ ที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนลงมติกันเลือกเรียนตามความ สนใจ เชิญผู้ประกอบการอาชีพนั้นมาให้ความรู้ที่โรงเรียน หรือพาผู้เรียนไปเรียนรู้กับผู้ประกอบการ ดำเนินการอย่างต่อเนื่องให้เห็นเป็นผลงานที่เกิดจากความสามารถของผู้เรียน พัฒนาฝีมือและ ผลงานจนสามารถจำหน่ายเป็นรายได้ให้กับผู้เรียน สามารถทำซื้อเสียงและเป็นจุดเด่นของ สถานศึกษาได้ต่อไป

จากแนวทางแก้ไข จึงเสนอรูปแบบของการพัฒนางานตามมาตรฐานที่ 7 ดังภาพที่ 17

ภาพที่ 17 รูปแบบของการพัฒนางานตามมาตรฐานที่ 7

ค้านครู

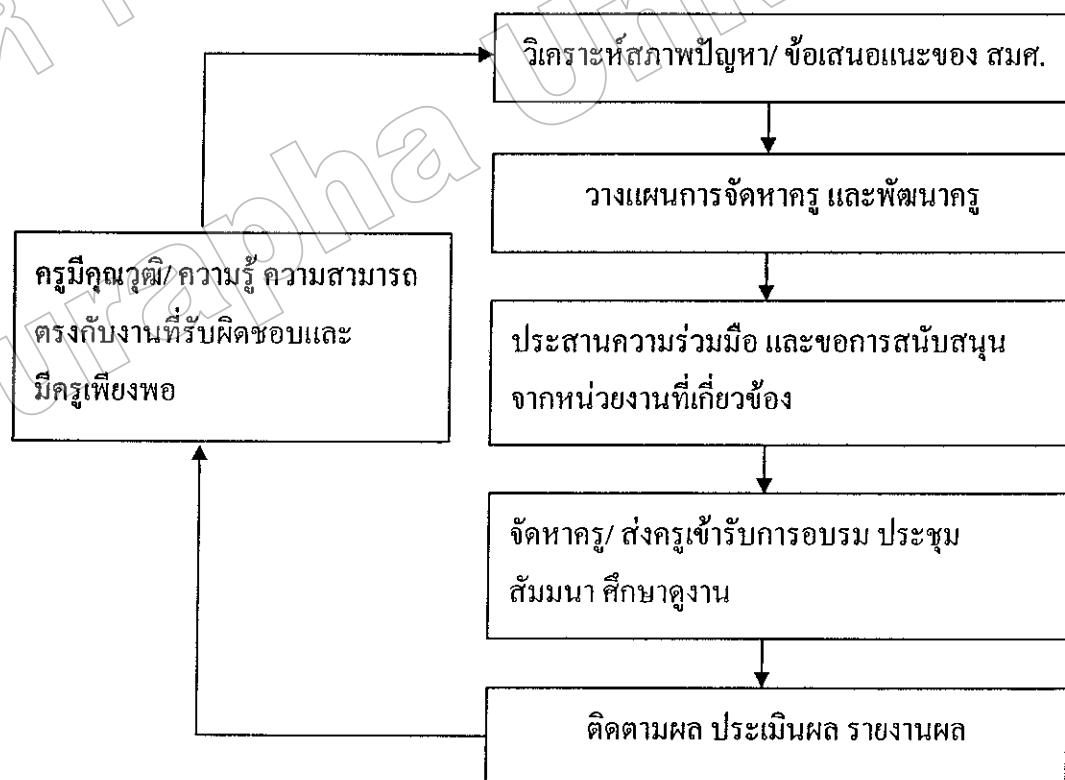
มาตรฐานที่ 8 ครุภารกิจ/ ความรู้ ความสามารถด้วยกับงานที่รับผิดชอบและมีครุเพียงพอ ประเด็นปัญหาสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้

อันดับหนึ่ง สถานศึกษามีจำนวนครุภารกิจตามเกณฑ์ แนวทางแก้ไข คือ จัดหากฎให้ครบชั้นเรียน โดยการขอสนับสนุนจากผู้ปกครอง

อันดับสอง ครุสอนตรงตามวิชาเอก/ โท หรือ ความถนัด แนวทางแก้ไข คือ จัดหากฎให้ตรงกับวิชาเอก/ โท ที่สถานศึกษาขาดแคลน โดยประสานงานกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือ ขอการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การปกครองท้องถิ่น

อันดับสาม ครุได้รับการพัฒนาในวิชาที่สอนตามที่ครุสภากำหนดตามลำดับ แนวทางแก้ไข คือ พัฒนาครุ โดยการจัดฝึกอบรม การศึกษา ดูงาน ฯลฯ เพื่อพัฒนาในวิชาที่สอนอย่างน้อย 20 ชั่วโมงต่อปีตามที่ครุสภากำหนด ให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติการเรียน การสอน โดยเฉพาะการจัดกิจกรรม และกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

หากแนวทางแก้ไข จึงเสนอรูปแบบของการพัฒนาตามมาตรฐานที่ 8 ดังภาพที่ 18

มาตรฐานที่ 9 ครุมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประเด็นปัญหาสำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้

อันดับหนึ่ง ครุในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีประสิทธิภาพการสอนและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อันดับสอง ครุในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มีประสิทธิภาพการสอนและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อันดับสาม ครุในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีประสิทธิภาพการสอนและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แนวทางแก้ไข คือ

1. ส่งเสริมการพัฒนาครุให้เป็นครุมืออาชีพ จัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีการพัฒนาตนเองให้ทันต่อโลกทันต่อการเปลี่ยนแปลง ควรแสวงหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ
2. เผยแพร่งการจัดการเรียนรู้ จากการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา ไม่ใช่เป็นแผนสำเร็จรูปที่วิเคราะห์มาจากแบบเรียน แบบเรียนคือสื่อที่ใช้ประกอบในการจัดกิจกรรม และประการสำคัญ ควรนำแผนที่ได้ดำเนินการเมื่อปีการศึกษาที่ผ่านมา มาเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้อง เหมาะสมกับผู้เรียน
3. บันทึกหลังการสอนควรเขียนในลักษณะเป็นการประเมินการใช้แผนการเรียนรู้ แผนเป็นอย่างไร มีความหมายใด ถอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียนหรือไม่ ประสิทธิผลที่เกิดขึ้นกับการใช้แผนเป็นอย่างไร ปัญหาที่เกิดขึ้นคืออะไร เกิดขึ้นกับใคร และมีแนวทางในการแก้ปัญหาอย่างไร ในทุกครั้งหลังทำการสอนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ควบคู่กับการสร้างเครื่องมือ ขั้นตอนในการดำเนินการ ประเมินผลการดำเนินงานและนำผลการประเมินมาปรับการจัดกิจกรรมของครุ และปรับพฤติกรรมในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาผู้เรียนและพัฒนาการจัดกิจกรรม และจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ
4. จัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงของผู้เรียน เพิ่มสาระการเรียนรู้ท่องถิ่นให้หลากหลาย สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตร และเพิ่มโภชนาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และชีวิตรจริง ของผู้เรียน โดยใช้ผลการเรียนรู้ที่กำหนดเป็นหลัก และควรใช้กระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้เพื่อมุ่งพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
5. การดำเนินการสอน ครุควรใช้เทคนิคการสอนที่ปลูกเร้าใจ จูงใจให้ผู้เรียนสนใจ อย่างเรียนรู้ นำสาระการเรียนรู้ที่ได้เรียนไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้มาใช้ จัดกระบวนการเรียนการสอนให้ครบถ้วนทุกขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ และควรจัดทำบันทึกหลังสอนให้ละเอียด แต่ละกระบวนการสอนหรือแต่ละกิจกรรมการสอน และควรมีการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

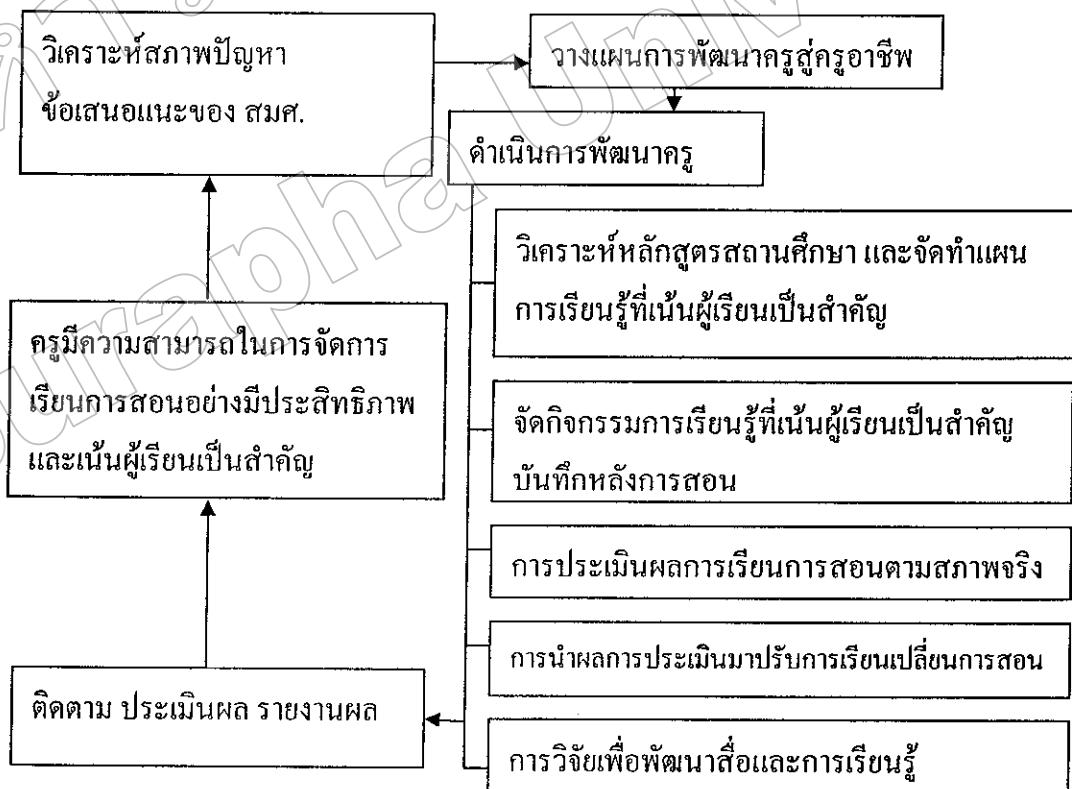
6. ออกแบบการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงโดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อสะท้อนภาพให้เห็นชัดเจนและแน่นอนว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ อย่างไร ทำให้ได้ข้อมูลของผู้เรียนรอบด้านที่สอดคล้องกับความเป็นจริงเพื่อประกอบการตัดสินผู้เรียน ได้อย่างถูกต้องและมี

ประสิทธิภาพ

7. การวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง ควรเป็นการประเมินที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในบริบทที่เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย ที่แสดงว่าผู้เรียนสามารถใช้ความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถติดตามผลงานของตนเองได้ซึ่งเป็นการสะท้อนประสบการณ์การเรียนรู้ที่เป็นจริงและมีคุณค่าให้เห็นด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ การสังเกต การบันทึกพฤติกรรม บันทึกรายวัน แฟ้มสะสมผลงาน การเขียน การอภิปราย การทดลอง การนำเสนอ นิทรรศการ โครงการ เป็นต้น เพื่อจะสนับสนุน การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงต้องเป็นงานที่มีความหมาย มีคุณค่า และเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ การประเมินสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาในกระบวนการเรียนรู้ ความสำเร็จ หรือล้มเหลวของผู้เรียนสังเกตได้จากการที่ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่

8. สร้างผลงานทางการศึกษา โดยการทำวิจัยในชั้นเรียนและการพัฒนาสื่อการเรียน การสอนที่สนองต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

บทแนวทางแก้ไข จึงเสนอรูปแบบของการพัฒนาตามมาตรฐานที่ 9 ดังภาพที่ 19

ภาพที่ 19 รูปแบบของการพัฒนาตามมาตรฐานที่ 9

ด้านผู้บริหาร

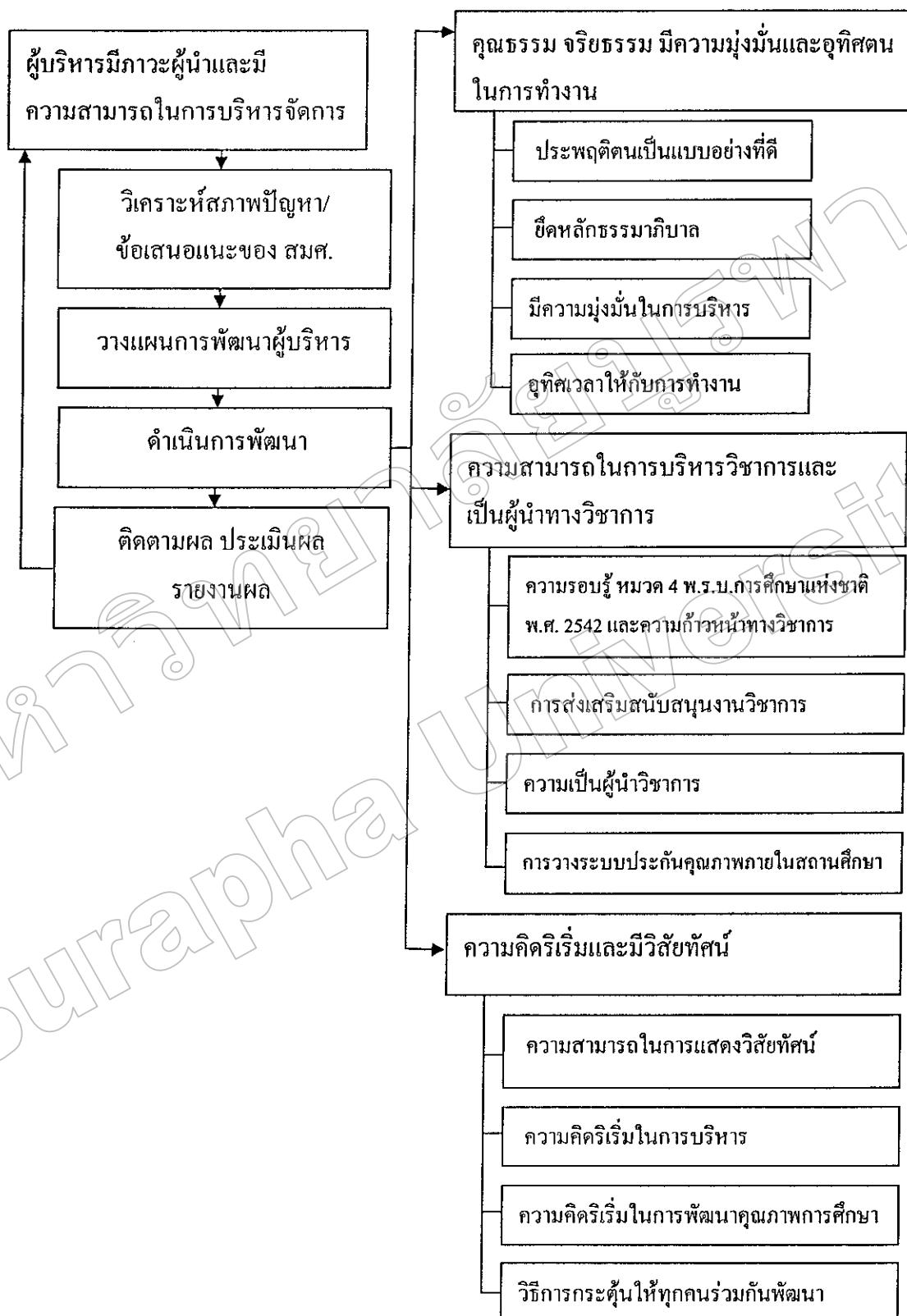
มาตรฐานที่ 10 ผู้บริหารมีภาวะผู้นำและมีความสามารถในการบริหารจัดการ ประเด็นปัญหาสำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้

อันดับหนึ่ง ผู้บริหารมีคุณธรรม จริยธรรม มีความมุ่งมั่นและอุทิศตนในการทำงาน แนวทางแก้ไข คือ ประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ เป็นแบบอย่างที่ดีในการรองตน รองคนและรองงาน ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหาร มีอิทธิบาท 4 พระมหาวิหาร 4 แห่งนี้ไม่ใช่เพื่อ ผลประโยชน์ของตนเอง แต่เพื่อประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

อันดับสอง ผู้บริหารมีความสามารถในการบริหารวิชาการและเป็นผู้นำทางวิชาการ แนวทางแก้ไข คือ พัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้เกี่ยวกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผล การผลิตสื่อ การใช้เทคโนโลยี ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนา ศึกษาดูงาน ศึกษาต่อ ตลอดจนการศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ นอกจากนี้ควรพัฒนาระบบการนิเทศการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพ โดยแต่งตั้งคณะกรรมการ ผู้บริหารเป็นประธาน และดำเนินการนิเทศทุก ห้องเรียน ให้ครุน้ำผลการนิเทศไปปรับปรุง พัฒนา ปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน เอาใจใส่ผู้เรียน อย่างทั่วถึง จุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ การพัฒนาครุชั่งเป็นปัจจัยส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอน และต้องเป็นกระบวนการที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

อันดับสาม ผู้บริหารมีความคิดริเริ่มและมีวิสัยทัศน์ แนวทางแก้ไข คือ กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ ริเริ่มแนวทางในการบริหาร และวิธีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะ อย่างยิ่งการกำหนดวิสัยทัศน์ นโยบาย และพันธกิจของสถานศึกษาให้มีความชัดเจน สามารถนำไปสู่ จุดมุ่งหมายของความสำเร็จ ได้ ด้วยความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ต้นสังกัด คณะกรรมการ สถาบันศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการ ติดตามผู้เรียน เป็นต้น

จากแนวทางแก้ไข จึงเสนอรูปแบบของการพัฒนาตามมาตรฐานที่ 10 ดังภาพที่ 20

ภาพที่ 20 รูปแบบของการพัฒนางานตามมาตรฐานที่ 10

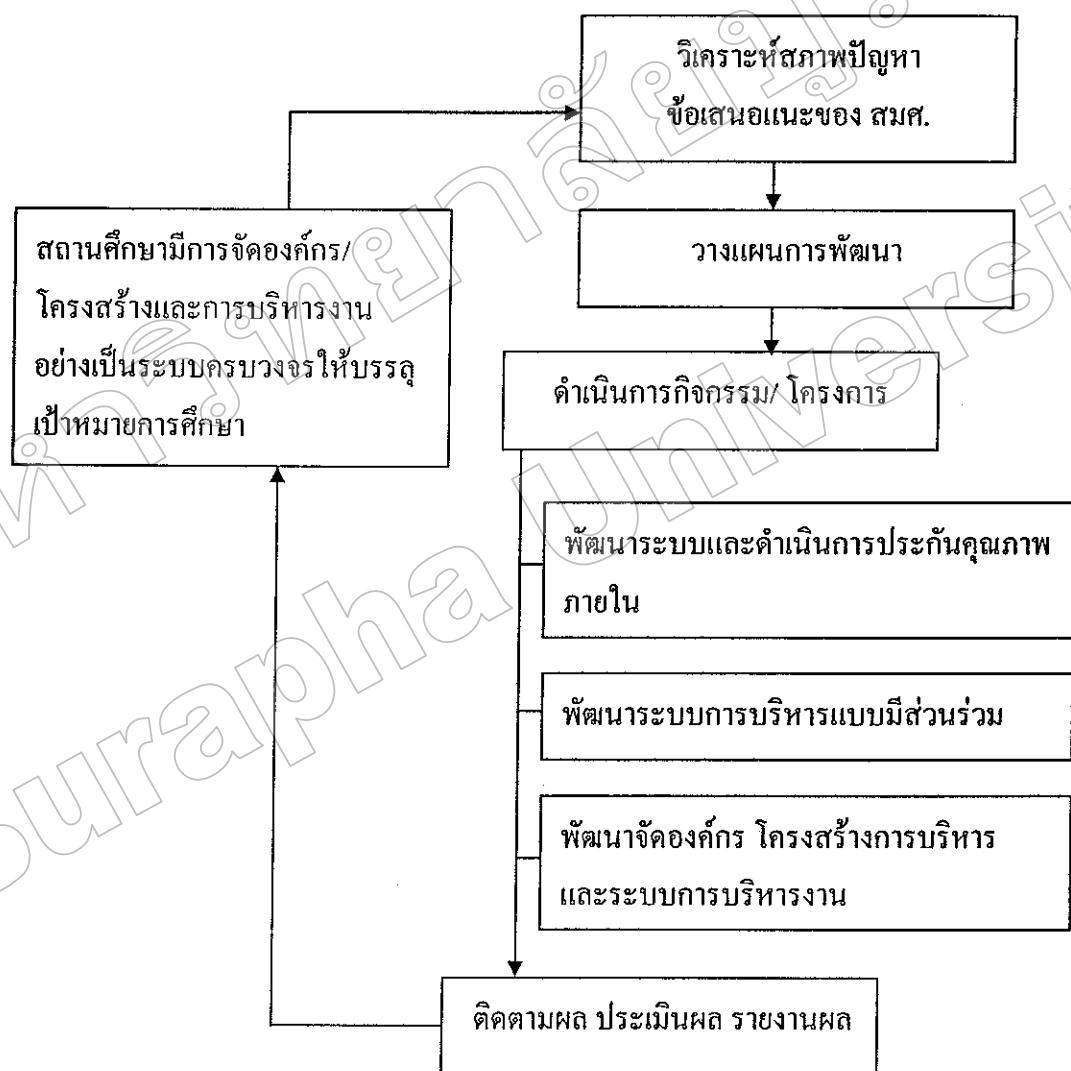
มาตรฐานที่ 11 สถานศึกษามีการจัดองค์กร/ โครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายการศึกษา ประเด็นปัญหาสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับ ดังนี้

อันดับหนึ่ง สถานศึกษามีระบบและดำเนินการประกันคุณภาพภายในเป็นไปตามกฎกระทรวง อันดับสอง สถานศึกษามีการบริหาร โดยหลักการมีส่วนร่วมและมีการตรวจสอบและถ่วงดุล และอันดับสาม สถานศึกษามีการจัดองค์กร โครงสร้างการบริหาร และระบบการบริหารงานอย่างเป็นระบบ แนวทางแก้ไข คือ

1. ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานให้ชัดเจน มีคำสั่งมอบหมายและผู้รับผิดชอบเป็นลายลักษณ์อักษร วางระบบเบี้ยบรองรับการบริหารงานทุกฝ่าย ทั้งการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานงบประมาณ ทรัพย์สิน และรายได้ และการบริหารงานทั่วไป
2. จัดทำแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติงานประจำปีทุกปี ให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน นำแผนงาน โครงการ/ กิจกรรมมาสู่การปฏิบัติ จัดระบบ การนิเทศ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง และนำข้อมูล ผลการประเมินมาใช้ในการตัดสินใจและปรับปรุง พัฒนาระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ เพิ่มมากขึ้น
3. จัดเก็บข้อมูลสารสนเทศให้เป็นระบบ โดยเฉพาะด้านผู้เรียน เริ่มต้นแต่การรวบรวม ข้อมูลผู้เรียนแต่ละด้านเป็นรายบุคคล โดยมีระบบจัดเก็บ การบันทึก รวมรวม วิเคราะห์ และสรุป เป็นรายบุคคล เมื่อระดับชั้น และเป็นภาพรวมระดับสภาพศึกษา โดยจัดทำเป็นแผนการดำเนิน การที่ชัดเจน นำเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์มาช่วยในการจัดเก็บ เพื่อความสะดวกรวดเร็วและทัน ต่อการใช้งาน จัดทำเป็นแผนการดำเนินการที่ชัดเจน
4. พัฒนาระบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม จัดระบบการตรวจสอบ ถ่วงดุล โดยเสริมสร้าง บทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษาและบุคลากร ในสถานศึกษาให้เข้มแข็ง ชี้แจงให้เห็นถึง ความสำคัญและบทบาทของตน ให้ความสำคัญกับองค์กรศาสนา องค์กรเอกชน และองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น และนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ร่วมมือกันใน การพัฒนา การกำหนดทิศทางและการบริหารสถานศึกษา เช่น การทำแผนกลยุทธ์ การจัดทำสาระ การเรียนรู้ท้องถิ่น การตรวจสอบภายใน เป็นต้น และควรมีการประชุมร่วมกันอย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง
5. พัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้เข้มแข็ง โดยปฏิบัติตาม ครอบมาตรฐานการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่งตั้งคณะกรรมการ

รับผิดชอบอย่างชัดเจน และดำเนินการอย่างจริงจัง นิใช่เป็นการสอนองนโยบาย แต่เป็นหน้าที่ที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 48 อย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเผยแพร่ต่อสาธารณะเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

จากแนวทางแก้ไข จึงเสนอรูปแบบของการพัฒนาตามมาตรฐานที่ 11 ดังภาพที่ 21

ภาพที่ 21 รูปแบบของการพัฒนาตามมาตรฐานที่ 11

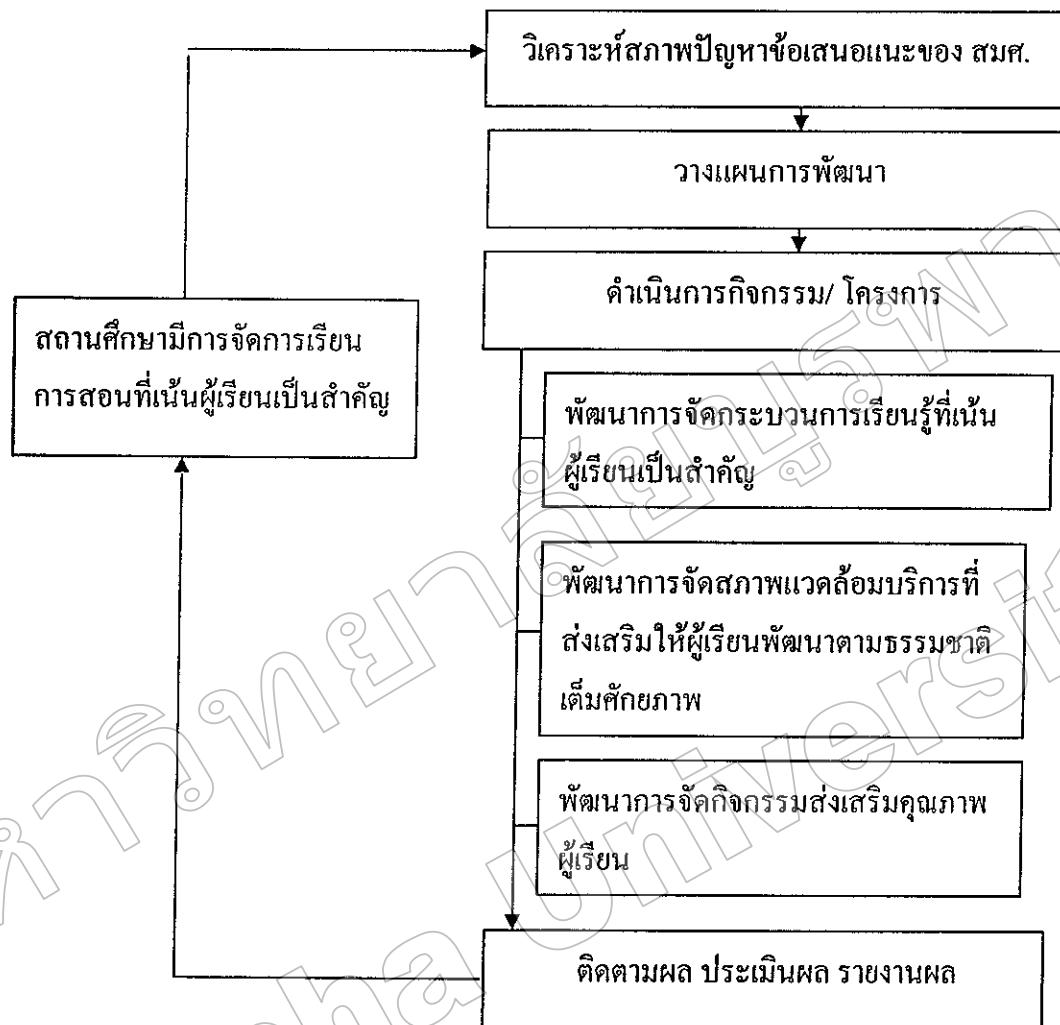
มาตรฐานที่ 12 สถานศึกษามีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประเด็นปัญหาสำคัญเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้

อันดับหนึ่ง สถานศึกษามีการขัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวทางแก้ไข คือ วิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาซึ่งมีอยู่กับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งการคำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียน ประสบการณ์ในการเรียนรู้ และวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน ใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ จัดรายวิชา/กิจกรรมที่หลากหลายให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสนใจ ส่งเสริมและพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้และสื่ออุปกรณ์การเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดระบบการบันทึก การรายงานผล และการส่งต่อข้อมูลของผู้เรียน ตลอดจนระบบการนิเทศการเรียนการสอน การนำผลไปปรับปรุงการเรียนการสอน และการนำเหล่านี้มาใช้ในการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนอย่างคุ้มค่า

อันดับสอง สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมบริการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตาม
ธรรมชาติเดิมศักยภาพ แนวทางแก้ไข คือ จัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้มีบรรยากาศน่าเรียนรู้
โดยจัดแต่งมุมห้องเรียน ฝาผนังให้มีบรรยากาศที่เร้าใจ นำศึกษาเรียนรู้ จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ
อนามัยและความปลอดภัยของผู้เรียน จัดการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศทุกรูปแบบที่เอื้อต่อ
การเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน เช่น การติดตั้งอินเตอร์เน็ตให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า รวมทั้ง
การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาอย่างเต็มที่ ตลอดจน
การศึกษาเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น ประวัติความเป็นมาของห้องถิ่น สภาพทางภูมิศาสตร์
ประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคม และอาชีพอย่างต่อเนื่อง โดยยึดหลักว่า ทุกสถานที่ ทุกแห่งเป็น
แหล่งเรียนรู้ และทุกสิ่งที่พบด้านเป็นสื่อการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้อิสรภาพผู้เรียนในการสำรวจหาความรู้
ความคิดด้วยการลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามศักยภาพ

อันดับสาม สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนอย่างหลากหลาย
แนวทางแก้ไข ป้องกันระบบและพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เข้มแข็งและทั่วถึง จัดกิจกรรม
ส่งเสริมและตอบสนองความสามารถทางวิชาการ ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถพิเศษ และ
ความสนใจของผู้เรียนให้เดี่ยวตามศักยภาพ จัดกิจกรรมด้านศิลปะ ดนตรี/ นาฏศิลป์ กีฬา/ นันทนาการ
ตลอดจนการปลูกฝังให้ผู้เรียนตระหนักรู้ถึงความสำคัญของค่านิยมที่ดีงาม ขนบธรรมเนียม ประเพณี
วัฒนธรรมไทยและ ภูมิปัญญาไทย รวมทั้งกิจกรรมที่ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย เป็นต้น
จากแนวทางแก้ไข จึงเสนอรูปแบบของการพัฒนางานตามมาตรฐานที่ 12 ดังภาพที่ 22

ภาพที่ 22 รูปแบบของการพัฒนาตามมาตรฐานที่ 12

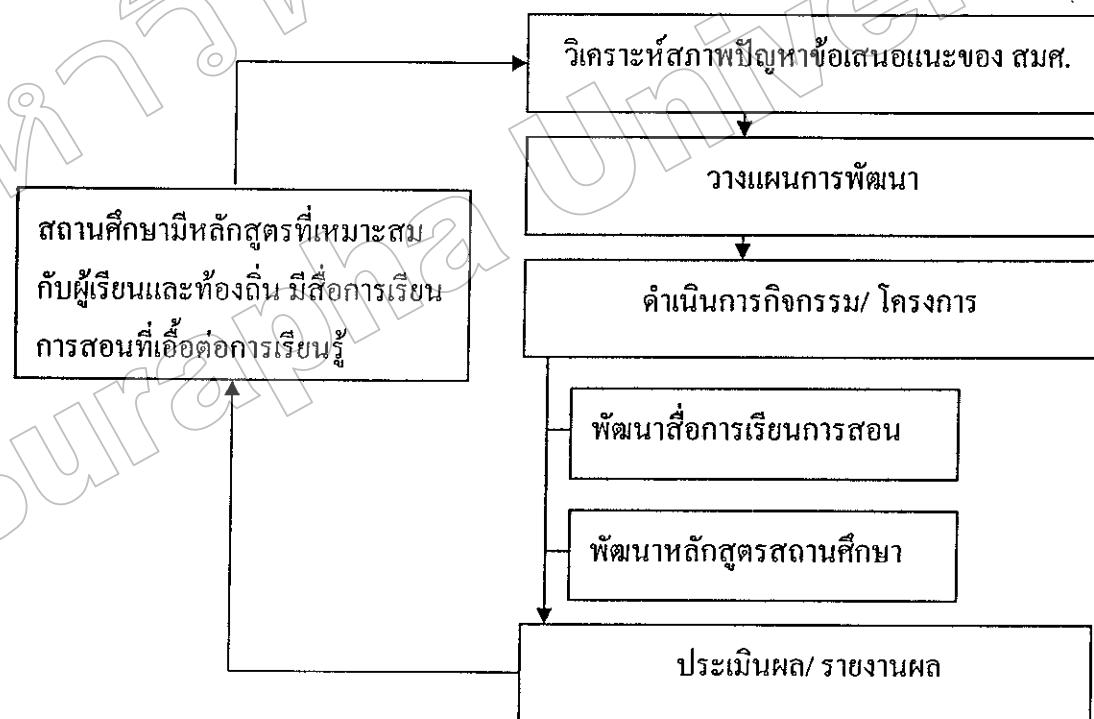
มาตรฐานที่ 13 สถานศึกษามีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น มีสื่อการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ประเด็นปัญหาสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

ข้อดับหนึ่ง สถานศึกษามีสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ แนวทางแก้ไข คือ พัฒนาสื่อธรรมชาติ เช่น สัตว์ประเภทต่าง ๆ สิ่งของ ไม้ดอกไม้ประดับพวง พลูด่าง ราชินีพันอ่อน คุณนายตื้นสาย พืชผักสวนครัว สวนสมุนไพร สวนพฤกษาศาสตร์ให้ครุ่นรื่น สะอาด สวยงามอยู่เสมอ โดยความร่วมมือของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาและชุมชน นอกจากนี้ ควรผลิตสื่อที่แปลงใหม่ ทันสมัย มาใช้ประกอบการสอน และควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือ เชื่อมโยงสื่อการเรียนการสอนจากแห่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในท้องถิ่นให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ ตรง ได้รับแรงเสริมให้ฝรั่ง ไฟเรียน เกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพ รวมทั้งการพัฒนานวัตกรรม จัดทำสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ มีการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศทุก

**รูปแบบที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อนักเรียนจะได้มีความรู้และใช้สื่อเทคโนโลยีได้ถูกต้อง
เหมาะสม**

อันดับสอง สถานศึกษามีหลักสูตรและเนื้อหาสาระการเรียนรู้ระดับสากล ระดับชาติ และระดับห้องถัน เหมาะสม 适合 สถาบันดึงกับหลักสูตรแกนกลางและความต้องการของผู้เรียนและ ท้องถิ่น แนวทางแก้ไข คือ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร ดำเนินการประเมินผลการใช้ หลักสูตรสถานศึกษา นำผลการประเมินมาพัฒนาหลักสูตร เพิ่มเติมสาระการเรียนรู้ห้องถันให้ หลากหลาย ให้ทันสมัย เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและห้องถัน สถาบันดึงกับความต้องการ ของผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชน โดยความร่วมมือของคณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชน องค์การ ปกครองส่วนท้องถัน และวิทยกรภูมิปัญญาห้องถัน จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ครบถ้วน สาระการเรียนรู้ และครบถ้วนชั้นที่จัดการเรียนการสอน และความมีการประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อพัฒนาปรับปรุงทุกปี

จากแนวทางแก้ไข จึงเสนอรูปแบบของการพัฒนางานตามมาตรฐานที่ 13 ดังภาพที่ 23

ภาพที่ 23 รูปแบบของการพัฒนางานตามมาตรฐานที่ 13

มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนใน การพัฒนาการศึกษา ประเด็นปัญหาสำคัญเริ่งลำดับจากมากไปน้อยดังนี้

อันดับหนึ่ง สถานศึกษามีระบบกลไกในการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา แนวทางแก้ไข คือ ควรแต่งตั้งผู้รับผิดชอบงานความสัมพันธ์กับชุมชนให้เป็นระบบและวางขอบข่ายงานในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนอย่างชัดเจน และควรมีการนิเทศติดตาม ตรวจสอบ การประเมินผลกระทบและกลไกในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน และนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงโครงการ/กิจกรรมครั้งต่อไป

อันดับสอง สถานศึกษามีกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา แนวทางแก้ไข คือ พัฒนาความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ เช่น แผ่นพับ วารสาร จดหมาย การปฐมนิเทศ การประชุม เชิญผู้ประกอบเข้ามาร่วมกิจกรรมของโรงเรียน เป็นต้น เพื่อสร้างความเข้าใจให้ครุและชุมชนเห็นความสำคัญในการจัดการศึกษาร่วมกัน นอกจากนี้ สถานศึกษาควรมีการให้บริการชุมชน อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ รวมทั้งการเข้าร่วม กิจกรรมกับชุมชนอย่างสม่ำเสมอ เช่น กิจกรรมวันสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ กิจกรรม ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น งานมงคลต่าง ๆ เป็นต้น และควรจัดตั้งเครือข่ายผู้ประกอบในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โดยใช้ตัวแทนผู้ประกอบในแต่ละห้องเรียนเป็นกรรมการ

จากแนวทางแก้ไข จึงเสนอรูปแบบของการพัฒนางานตามมาตรฐานที่ 14 ดังภาพที่ 24

